

Adventszemle

Havonta megjelenő tájékoztató és ihlető jellegű folyóirat a Krisztus visszajövetelére várakozók számára • 2010. június

Kész
vagy-e
hirdetni
a *kegyelmet*?

TARTALOM

12

8

17

20

18

Vezércikk

- 3 A Generálkonferencia ülése
Angel Manuel Rodriguez

Lelki élet

- 4 Isten is megbánja tetteit?!
Iosif Diaconu

Bibliai történelem

- 6 Jeruzsálem, a béke városa
Laurențiu Ionescu

Teológia

- 8 Szünidei lehetőség fiataloknak:
„valdens diák”
Mihai Goran

- 9 Keresztény hangversenyek
Benoni Catană

Külmisszió

- 10 Költséges szertartás
Bota Hajnal

Imádkozz és dolgozz

- 12 Szombaton könyvtárban dolgozom
Anamaria Maier/ AARC

Ifjúság

- 16 A vétkes nemzedék
Narcis Ardelean

- 17 Megkezdődött a visszaszámlálás a Generálkonferenciáig: Hogyan választják meg az egyház vezetőit?
Elizabeth Lechleitner/ANN

Nevelés

- 18 Maranatha Adventista Líceum – Kolozsvár
Iosif Sălăjan

Család

- 20 Naámán feleségének szolgálatában
Romulus Chelbegean

Külkapcsolatok

- 21 Az egyház és az állam különválásának nem kellene akadályoznia a vallásos üzenetet
Elizabeth Lechleitner/ANN

Egészség

- 22 Pozitív visszhangok és reménység
Dr. Valentin Nădășan

- 23 ASI Románia – az értékalkotás másfajta módja!
Leonard Azamfirei

A presbiter rovata

- 24 A gyülekezet presbitere
Aurel Neațu

Női Misszió

- 25 Ki vagy?
Lidia Mărginean

Hírek

26

Olvásóink kérdezték

- 28 Tényleg minden dolog megengedett?
Florin Lăiu

Gyermekoldal

- 30 Egy jó döntés
Adela Băncău

Szívtől szívig

- 31 Szolgálatra gyógyultan
Sorin Goleanu

ADVENTSZEMLE

**A Romániai
Hetedik Napot Ünneplő
Adventista Egyház
hitnevelő és tájékoztató
havilapja**

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsóítsuk határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

2010. június

Igazgató: Pop Iacob
Főszerkesztő: Virgil Peicu

Szerkesztő: Kovács Judit

Fordította:

Oprea Adél Emő

Műszaki szerkesztő: Szócs Erzsébet

Készült a Viața și Sănătatea Kiadó
nyomdájában
030715 Bukarest
Str. Valeriu Braniște nr. 29
tel.: 021-3230020; 021-3234895
fax: 021-3230040

A magyar szerkesztőség címe:
400107 Kolozsvár
str. Cuza Vodă nr.12
tel.: 0264-599512, 0264-599413,
0740-904246
fax: 0264-599413

E-mail: adventszemle@yahoo.com

ISSN 1842 - 3361

A Generálkonferencia ülése

ÁNGEL MANUEL RODRIGUEZ

Az adventista egyház ötven-
te sorra kerülő Generálkon-
ferenciai Ülése nemzetközi
lelki találkozó és munka-
megbeszélés. Az idényi ülés Atlantában
kerül megrendezésre. Ahogyan közele-
dik a Generálkonferencia ideje, fontos
megemlítenünk hozzájárulását az egy-
ház természetének megértéséhez és
teológiai szerepét. Magát az ülést teo-
lógiailag kell elemeznünk és értelmeznünk.
Bármiféle próbálkozás, amely
a Generálkonferencia ülést pusztán
nemzetközi *munkamegbeszélésre* szűkíti
le, durván, sőt fenyegetően figyelmen
kívül hagyja természetét. Az alábbi-
akban szeretnék megosztani veletek
néhány gondolatot teológiai (ekklézio-
lógiai) szerepéről.

1. Kifejezi az egyház katolikusságát (egyetemességét)

A „katolikus” szó a görög *katholikosz* kifejezésből ered, ami általánosat, egyetemeset jelent. Katolikusság alatt az egyháznak mint Krisztus testének egyetemes természetét és sokféle arcu-
latát értjük. A Generálkonferencia ülése alatt az egyház egyetemessége, azaz katolikussága, amely alatt az adventisták a végidei maradékot értik, amely minden nemzetből, törzsből, nyelvből és népből áll össze (Jel 14:6), láthatóvá válik a képviselők találkozásán és tevékenységeikben. Nem azért gyűlnek össze, hogy az egyház helyi érdekeit képviseljék, hanem hogy támogassák a nemzetközi egyháznak mint Krisztus testének legfőbb javát.

2. Kifejezi az egyház apostoliságát

Apostoliságon az egyház „alkudozhatatlan” elkötelezettségét a teljes Szentírás mint hit- és gyakorlatmérce iránt. Az egyház apostoli mindaddig, amíg hitének alapját az Ószövetség elbeszélése, Jézus tanításai és az Újszövetség apostoli megnyilvánulása képezi. A Generálkonferencia ülése alatt az egyház – döntései és lelkészi, tantételbeli és teológiai vitái révén – alakítja és kinyilvánítja az Írás fennhatóságát a nemzetközi közösség életében.

Az ülés ideje alatt láthatóvá lesz, hogy a Szentírás az a szabvány, amely meghatározza az összes tantételbeli- és hitpontot, elvei pedig beállítják, pontosítják és testre szabják a globális missziós tevékenységeket.

3. Kifejezi az egyház tekintélyét

Amikor az egyház delegátusai találkoznak a Generálkonferencia ülésén, a Szentírás alapján maga a gyűlés az egyház legmagasabb földi tekintélyét képviseli Krisztus irányítása alatt, a Szentlélek erejével. A legmagasabb tekintély annál fogva, hogy az ülés révén a nemzetközi egyház egyetlen hangon szól az egész világhoz. E feladat teljesítésében az ülés túllépi az *individualizmust* és a *regionalizmust*, és újra hangsúlyozza az egyház *globális* közösségi minőségét.

4. Kifejezi az egyház egyediségét

Az előző kijelentések már rámutattak arra, hogy a Generálkonferencia ülése magától értetődően Krisztus egyháza egységének és egyediségének kifejezése.

A képviselők a világ minden részéből közös üzenettel, közös misszióval és közös reménységgel érkeznek. Ezek határozzák meg azonosságukat és létértelmüket. Az üzenetnek, misszióknak és reménységnek eme közössége nem az ülés keretén belül alakul ki, hanem magukkal hozzák a helyi gyülekezetekből. Az ülés keretében közeledésük dicsőségesen megvilágítja azt, hogy az egyház egysége és egyedisége nemzetközi jelenség; Krisztus kegyelmének csodája a Szentlélek által. A kulturális és etnikai különbözőségben a képviselők felfedezik a szeretet és a szolgálat lelkületétől áthatva a mélységes köteleket és egységet az Úrral és egymással; amikor pedig a találkozó véget ér, és a delegátusok elbúcsúznak egymástól, ez az egység és egyediség diadalmaskodik a közös emlékezetben és az egyház célkitűzésében.

Helyénvaló lenne azt a következtetést levonni, hogy a Generálkonferencia ekklézioológiai szempontjai közül az egyik legfontosabb az, hogy az ülés a nemzetközi egyház tekintélyének legvégső megnyilvánulása. Ahhoz, hogy ez a tekintély hozzájáruljon az egyház egységéhez, alapjaként a Szentírás kell hogy szolgáljon és a hívek testületének beleegyezése abba, hogy elismerjék és engedelmesskedjenek neki. Valamennyien aláztos lelkülettel és mintegy válaszként az Úr imájára tegyék ezt meg: „Hogy mindnyájan egyes legyünk; amint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyes legyenek mi bennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem” (Jn 17:21). ■

Isten is meg tetteit?!

IOSIF DIACONU

Mi, a Szentírás követői, a Könyvhözfolyamodunk tanácsért, bátorításért, bármiről lenne szó az életben. Itt találunk feddést is jellemünk megjobbítása érdekében. A legfontosabb viszont az, hogy a Szentírásból megtudhatjuk, hogyan nyerhetjük el az örökéletet (2Tim 3:16-17). Mégis, gyakran megesik, hogy a figyelmes olvasó nehezen érthető szövegekre akad. Ilyenkor legkézenfekvőbb, ha egy másik fordítást vagy egy bibliakommentárt használ.

Az alábbiakban szeretnénk a Biblia egyik furcsának tűnő, több helyen is felbukkanó gondolatával foglalkozni, mégpedig azzal, hogy Isten megbánja tettét.

Legelőször 1Móz 6:6-ban olvashatunk erről: „Megbáná azért az Úr, hogy teremtette az embert a földön”. 2Móz 32:14 szerint: „És abba hagyá az Úr azt a veszedelmet, amelyet akart vala bocsátani az ő népére”. 1Sám 15:11-ben pedig így fogalmazza meg a szerző az Úr szavait: „Megbántam, hogy Sault királlyá tettem”, majd 2Sám 24:16 versében: „Megelégelé (románul *megbáná*) az Úr a veszedelmet”. Jónás könyvéből megtudjuk, hogy a próféta mélységesen felháborodott, amikor „megbáná az Isten azt a gonoszt, amelyről mondá, hogy végre hajtja rajtuk” (Jón 3:10).

Meglepő, ugye? A számon-bánom kifejezeten az emberre jellemző, aki véges és tévedésre hajlamos a bűnset óta, és emiatt sokszor bánnia kell, amit tett. Ha lelki téren következik be, a megbánást bűnbánatnak nevezzük,

ami a bűnös természet megváltozását vonja maga után. Minden esetben a megbánás vagy a bűnbánat önváddal, sajnálattal és bánkódással jár. A megbánás okául általában egy téves felmérés vagy döntés, ismerethiány vagy oktalanság szolgál, márpedig ilyesmit aligha lehetne Istenről állítani. Vannak olyan szövegek is a Bibliában, amelyek határozottan különválasztják Isten és a megbánás mindennemű formáját (lásd 4Móz 23:19; 1Sám 15:29; Mal 3:6; Jak 1:17). Nem vélekednénk így, ha a Biblia másképpen tenné.

Ez alkalommal a 2Móz 32:14-ben található gondolatot választottam alapul: „És abba hagyá az Úr azt a veszedelmet, amelyet akart vala bocsátani az ő népére”.

Miről is van itt szó? Miután a nép szövetséget kötött Istennel (2Móz 19), Mózes felment a hegyre, hogy részletesebb rendelkezéseket kapjon és kézhez vegye a törvény tábláit. Ezalatt a nép egy aranyborjút öntött és azt imádta. Ezt látva, Isten eldöntötte, hogy elpusztítja a népet, de előbb szólt Mózesnek, aki közbenjárt a népért, és ennek köszönhetően az Úr „abba hagyta”, vagy megbánta a rosszat, amit eltökélt magában.

Az eredeti, görög kifejezés (*nachem*) sajnálkozás, szívbeli meggondolást, megbánást, bánkódást, de vigasztaló-dást is jelent. Érdekes módon, amikor a Biblia szerzői az ember bűnbánatáról beszélnek, általában nem a *nachem* kifejezést, hanem a *shub* szót használják (az Ószövetségben 38-ból alig két alkalommal jelenik meg az első kife-

jezés¹). Ez utóbbi megfordulást jelent (a bűntől Isten felé). Nyelvi szempontból tehát megállapítható, hogy a Biblia megkülönbözteti Isten megbánását az ember bűnbánatától. Mégis, ahhoz, hogy helyesen értsük a szöveg üzenetét, figyelmbe kell vennünk még két tényezőt: Isten magát és a közbenjárást.

Mielőtt megbánna valamit ebben a részben, Isten meglepő módon engedélyt kér: „Azért hagyj békét nekem” (2Móz 32:10). Más szavakkal: az ítélet végrehajtását megelőzi a megváltás óhaja. Mielőtt büntetne, Isten elindul, hogy közbenjárót keressen, aki képes érveket felhozni arra, miért kellene meggondolnia magát Istennek. Így tett Sodoma esetében is, amint az Ábrahámval folytatott párbeszédéből kitűnik (1Móz 18).

Ezen esetek szerint Isten természetében léteznek olyan vonások, amelyek okot szolgáltatnak arra, hogy bizonyos feltételek között Isten megváltoztassa a dolgok eldöntött folyását.

A Szentírásból kitűnik, hogy Isten két esetben bánja meg és változtatja meg határozatait: ha megváltozik terveinek alanya (rosszra – 1Móz 6:6; 1Sám 15:11, vagy jóra – Jón 3:10), vagy ha közbelép egy közbenjáró (2Móz 32:14; 1Móz 18; Lk 13: 6-9).

Jelen esetben Isten azért gondolja meg magát, mert az általa kiválasztott közbenjáró tesz ezért. Ha Isten nem lenne eleve irgalmas, nem kért volna engedélyt Mózesától, és nem hallgatta

1. Frank E. Gaebelin, *The Expositor's Bible Commentary*, USA, Zondervan P.H., 2. kötet, 479. old).

bánja

volna meg az esedezését, hiszen tudjuk, mi lett az eredménye Mózes kérésének, hogy beléphessen a Kánaán földére (5Móz 3:23-26). Hiába kérlelte Istent, nem nyert meghallgatást. Sámuel is hasonlóan járt, amikor Saulért könyörgött (1Sám 16:1).

Mózes az igazi, eljövendő Közbenjárónak az előképe itt. Jézus Krisztus a Közbenjárónk (1Jn 2:1), akit az Atya Isten kérdez meg és ajánl fel azért, hogy az ember ne az isteni ítéletet, hanem az isteni irgalmat tapasztalja meg. Jézusnak törvényszerű érvei vannak (1Jn 2:2; Zsid 7:25, 9:24), azért, hogy ha Isten megkönyörül a bűnösön, ez a tette ne mondjon ellent önnön jellemének.

Meg kell értenünk tehát, hogy valahányszor a Biblia Isten megbánásáról beszél, nem az Ő természetének megváltozására vonatkozik, hanem hozzáállásának és cselekedeteinek megváltoztatására. Így viszonyul az Ő állandó, változhatatlan jelleme tettei tárgyának ingatag voltához.

Befejezésül hadd jegyezzem meg, hogy Istennek nincs szüksége ügyvédekre, mint Jób barátainak. Elegendő okunk van azonban levonni a következtetést, hogy amikor Isten megbán valamit, ez a tetteire, és nem az Ő természetére vonatkozik. Az ember változik meg, nem Isten! Az ember vagy a rossz felé fordul lázadás által, vagy a jó felé, a bűnbánat nyomán. S mivel ez lehetséges, Isten is szabadon változtathat eredetileg kijelentett akaratán.

Ezt érti a Szentírás az alatt, hogy Isten megbán valamit.

U.I. Legközelebbi cikkünkben megvitátjuk, mit jelent az, hogy Isten megbánta a gonoszt. Arra fogunk majd fényt deríteni, milyen fajta gonoszról mondott le Isten. ■

A nagy küzdelem városai

Jeruzsálem, a béke városa

dr. LAURENȚIU IONESCU, teológianár

Legutóbb Jerikóba látogattunk el. Leomlott falak, elpusztult életek, leégett házak mindenütt, mert az emberek nem akartak Isten oldalára áttérni. Egyetlen család menekült meg, egyetlen ház maradt épen. Az a hely, ahol a hit győzelmeskedett. Mint egy vékony vércsík, úgy omlott alá a vörös színű fonal annak a háznak az ablakából. Olyannak tűnt, mint egy vércsík, a szövetség vére. Ahhoz, hogy megértsük, mi történt, Jeruzsálembe kell mennünk. Jeruzsálembe, a béke városába.

E város történelme régi időkbe nyúlik vissza. Rengeteg történetet lehetne mesélni róla. Beszélhetnénk királyairól, akik ott laktak. Beszélhetnénk az igazi és a hamis vallás közötti harcról, vagy arról a napról, amikor Salamon bevégezte a templomot. Beszélhetnénk Dávid koráról, a fogságba jutásról, a falak felégetéséről. Emlékezhethetnénk Nabukodonozor hadseregére, amely belépett a templomba, és elvitte az edényeket; vagy a prófétákra, akik ezen a helyen hirdették az üdvösséget. Mennyi törté-

net és mennyi küzdelem jó és gonosz között!

Az Úr városa, Jeruzsálem: oly gyönyörű, s egyszersmind annyira szövevényes! A múltból csak az emléke maradt, egy újra elpusztított templom és a siratófal. Ahogy az ének mondja: *...álomba veszve, dombok között, áll a város, melynek szívében fal van. Aranyból, rézből, fényből készült Jeruzsálem, énekeidnek nem vagyok-e hárfá én?*

Előttünk van a jó és rossz közötti harcnak egy másik városa. Szeretném, hogy húsvét napján látogassunk el oda. Nem az idéni húsvétkor, hanem az egyetlen Húsvétkor, ami számításba jöhet. Az, amelyikről árulkodik a jerikói vörös fonal. A nagy küzdelem legfontosabb napjáról, arról az elágazásról, ahol találkozik valamennyi jövődőlés, áldozat és jelkép. Ez a legfontosabb napja a történelemnek, ami századokkal korábban hirdettetett, és előrevetítették a törvénybeli áldozatok. Ezen a napon halt meg a Bárány. Micsoda elentét! A béke városában zajlik a nagy küzdelem.

Mintha az időkön túl, Isten hangja hallszana és előrevetíti a harc szörnyűségét: *az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod* (1Móz 3:15). Most szemtől szembe állnak a jó és rossz között dülő harc utolsó összecsapásában. A sötétség fejedelme a tömegek mögé rejtőzve suttogja nekik a kárhoz-tató szavakat, kihívásokat és gúnyolódást. A másik oldalon, fent a kereszten függ a Bárány. Hordja a világ bűnét és imádkozik mindenki megbocsátásáért: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek!” Micsoda félelmetes és borzongató kép!

A Golgota-hegy másik oldalán büszkén magaslik Jeruzsálem a nagy és fehér kövekből készült templomával. Ez az utolsó napja. Furcsamód, mint ha senki sem venne észre semmit. Itt a húsvét, az óra, amikor meg kell áldozni a bárányt, és a vért még egyszer az ajtóféltre kell kenni mintegy emlékezőként az egyiptomi szabadulásra. Mégis mintha senki nem értené e nap fenségét. Ez a nap, amikor véget ér a háború. Elérkezik a béke napja a béke

városába. Csak próféta szem és próféta ként látó szem értheti meg a történeteket.

Az idők vízválasztója érkezett. Minden jövőndőlés, minden áldozati törvény, a kijelentés összes napsugara egyetlen pontban találkozik. Még visszhangoznak a néhány nappal korábban elhangzott szavak: *Hozsánnak, Dávid Fiának!* A nap hevében hallszanak az évszázadokkal korábban hirdett szavak: *Szomjazom!* És mintha senki sem látja, hogy az epe és az ecet ott van. Hallszik a sorsvető szó, mert az önző római katonák inkább nyertest választanak, de nem osztják szét a ruhákat. Mindenki ott van, ahogy meg van írva, ahogy a próféták jövőndölték. Mintha senki sem látna semmit. Próféta szemmel kellene figyelni, hogy megértsék a történeteket. Ám Jeruzsálemben senkinek sincs próféta szeme. *Jeruzsálem, Jeruzsálem, ki megölsz a prófétákat!* Milyen szörnyű szavak!

Az idők vízválasztójánál, amikor az évszázados remények teljesülnek, amikor a próféta jövőndő jelenné válik, amikor „Isten Krisztusban volt, megbékéltette önmagával a világot”, senki nem lát semmit.

Az utolsó harc zajlik. A próféták beszédei híján minden ami történik csupán a tehetetlenség színjátéka lenne. Egy ember a keresztre feszítve, halálosan szomjasan és végsőkig kimerülve csüng a gonosztevők között, fején töviskoszorú, s nem tehet semmit az uralkodó birodalom ereje ellen. Csupán ennyi látható, ha figyeled, hogy mit néznek az emberek. A látvány semmitmondó és köznapi.

Ha viszont ismered a próféta beszédet, ha vizsgálódva szemlélődsz, egy teljesen más kép tárul elé. Nem a tehetetlenség műsorát, hanem az utolsó csata diadalát látod. Igen, a kereszten egy ember függ, de nem csak ember! Tehetetlennek tűnik, de nem azért, mert az, hanem mert nem akarja erejét használni. Ereje pedig minden képzeletet meghalad. Megérted, hogy a másik, az ellenfele ismeri ezt az erőt, hiszen provokálni próbálja: „Te, ki lerontod a templomot és harmadnapra fölépíted, szabadítsd meg magadat; ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!” (Mt 27:40). Csak próféta tekintet veszi észre, hogy ez az Ember az, aki megalkotta a világot hét nap alatt. Felfogjátok a harc mélységét? Jézus nem olyasvalaki, aki ne tudna leszállni a keresztről. Megtehetné, de nem akarja. Ő maga mondta: „Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól” (Jn 10:17-18). Ha leszállna a keresztről, valamilyen nyien elvesztünk volna. Az utolsó küzdelem dicsősége abban áll, hogy bár van ereje, mégsem használja fel önmagáért. Leszállhatna, megszüntethetné szomját, eltüntethetné a szegeket, de nem teszi, hogy győztessé váljon. Meg akarja mutatni,

mennyire kegyetlen a sötétség fejedelme aki „kezdettől fogva gyilkos és a hazugság atyja”. „Szállj le a keresztről!” Ahhoz, hogy megváltson, nem volt szabad leszállnia. „Mint bárány, mely mézsárszékra vitetik, és mint juh, mely megnémul az őt nyírók előtt.” „A mi békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.” Csak próféta szemmel értheted meg e nap dicsőségét. *A királyok Királya és az uraknak Ura, ez az Ő neve.*

A nap hevében, az idők találkozásánál mintha senki sem látna semmit Jeruzsálemben, mert Jeruzsálem „megkövezi a prófétákat”. Azon a húsvéti napon minden beteljesült, amit Mózes és a próféták hirdettek. Sötétség lett, elhangzottak az *Éli, Éli, lama szabaktáni* szavak. A világ bűneit elvevő Bárány megáldoztatott. Ekkor pedig szétszakadt a templom kárpítja fentről le. Jeruzsálemben.

Az Ő oldalából vér és víz folyt. Hasonlított a jerikói vörös fonalra, a szabadulás éjszakáján az ajtóféltre kent vérhez. A Golgota hegyén, Jeruzsálemben történt. Azon a napon senki sem látta, mi történt húsvétkor. De nekünk békességünk van, mert Krisztusban Isten megbékéltette magával a világot. ■

Szünidei lehetőség fiataloknak: „VALDENS DIÁK”

MIHAI GORAN

Ha Jézus diák lenne a mi napjainkban, vajon mit tenne a nyári szünidőben? Elképzelhetőnek tartjátok, hogy az, Aki tudja, milyen kevés kegyelmi nyár maradt már hátra, olyasmivel töltené az idejét, aminek nincs örökké tartó értéke? Létezik jobb terv a közelgő nyárra nézve, mint az, hogy lábnyomában járj?

A „Valdens diák” hatékonyan fűzi egybe az orvosi missziót az Ige terjesztésével. Jézus missziós módszerét tükrözi. Urunk bevegült a tömegek közé, oda ment, ahol nép volt, betöltötte az emberek szükségait, betegeket gyógyított, majd hirdette nekik a szabadulást.

Jézus példáját követve egészség-központokat számítunk felállítani nyilvános helyeken, ahol a járókelőknek lehetőségük lesz vérvizsgálatra, igyekszünk megbarátkozni velük, végül pedig bemutatjuk nekik a könyveinket. A papír formájában „megtestesült ige” (könyvek, folyóiratok) hasznos megoldásokat ajánl mindenkinek az élet fontos területein: egészség, tanulás, család, lelkiség.

Ez a program először Bukarestben indult el tavaly nyáron. Az aluljárók kijáratánál könyvevangélistáink negyven önkéntes diák segítségével szolgáltak az emberek ezreinek. Tíz asztalt állítottunk fel – ezek voltak az ún. „mennyország nagykövetségei”. Itt lehetett vízumot váltani az egészséges életre és az örökéletre. A résztvevők, valamint a járókelők részéről származó pozitív visszajelzés arra késztetett, hogy meghosszabbítsuk a tervet,

és ez alkalommal még több fiatalnak adunk esélyt a részvételre. Az alábbiakban a volt önkéntesek vallomásaiból idézünk:

- „A *Valdens diák* program Isten ihletése alatt született.”
- „Most már hiszem, hogy a könyvevangélizásnak rendkívül fontos helye van földünk záró eseményeiben.”
- „Soha nem fogom megbánni, hogy feliratkoztam erre a programra, mert csodálatos tapasztalat volt számomra. Azonkívül, hogy új barátokat szereztem, a Jézussal való barátságom is megújult. Az átélt tapasztalatok megszilárdították hitemet, és érzem, hogy Isten szeretete sokat simított a jellememen.”
- „Félve érkeztem a program helyszínére, egyre azon tűnődve, vajon nekem való-e ez a munka. Visszanézve biztos vagyok benne, hogy a Gondviselés küldött ide. Itt kellett lendületet vennem a még nagyobb feladatok elvégzésére. Megtapasztaltam, mit jelent száz százalékosan hinni Istenben, és Tőle függni.”
- „A programban való részvétel a lehető legjobb választás volt a nyár eltöltésére. Teljes szívemből köszönöm Istennek. Felfrissült a lelki életem. Megtaláltam azt is, amit régóta keresek: egy olyan csoportot, amelynek tagjai Istenért élnek, akiket egy közös cél egyesít, egy Lélek vezérel. Azt hiszem, ilyen lehetett a lelkület az apostoli egyházban is. Az imák az őszinte hódolat kifejezése voltak, a tapasztalatok élethűek, frissek voltak, és az Istennel való járást tükrözték.”

Ezen a nyáron a program három helyen fog egy időben zajlani: Bukarestben, Kolozsváron és a tengerparton. Három hetes szakaszokban az ország egész területéről érkező, több tíz fiatalnak alkalma lesz minőségi időt tölteni Isten és embertársaik szolgálatában. Ez a fajta tapasztalat valószínűleg meghatározó, pozitív, örökéletre szóló nyomot hagy a résztvevők életében.

Ígéretünk van arra nézve, hogy „az én beszédem (a nyomtatványok terjesztése nyomán) ... nem tér hozzám üresen” (Ésa 55:11). Ezért bizakodva hintjük a magot, és örömmel várjuk a pillanatot, amikor megláthatjuk ennek a munkának a drága gyümölcseit. Tudjuk, hogy együttműködők vagyunk az angyalokkal, és hogy minden könyv mögött egyedi történelem szövődik majd. Isten kegyelméből sok kellemes meglepetésben lesz részünk a mennyben. ■

Keresztény hangversenyek

E léggé megszokhattuk azokat a zenei eseményeket, melyek „keresztény hangversenyként” hirdetik magukat. Vannak szólistáink, együtteseink, művészi vagy amatőr kórusaink, melyek igen gyakran fellépnek, akár imaházakban, akár más helyeken. Szükség van keresztény koncertekre, mivel a keresztény zene már kezdettől elkísérte Isten népét, és a keresztény misszióknak mindig fel kell használnia az énekelt üzenetet, amely ezen az úton oly szépen megragadja az emberek lelkét. Gyakran hangoztatam, hogy ha az egészségügyi misszió az igazság üzenetének jobbkeze, akkor a zene meg a bal keze, mivel a legközelebb van a szívhez... És valóban, az egészségügyi és a zenei evangelizálás két evező, amely segíti az üdvösség csónakját az előbbre jutásban.

Ugyanakkor a keresztény koncerteket kísérő kritika is létjogosult, mivel időnként az előadott zene, a fitogtatás, a versenyszellem és további szempontok is kritikusak (vagy kritikán aluliak).

Igaz, hogy szórakozás helyett megnyugvásra, kikapcsolódásra van szükségünk, és a zene jó lehetőség erre. Zenehallgatás közben feloldódunk, örömet érzünk, sőt zeneterápiáról is beszélhetünk. Egy kórusmű szavak nélkül is megörvendeztethet harmóniája, ritmusa által.

Ha igazi koncertről van szó, akkor elvárható, hogy erről már az elején tudomást szerezzünk, mert akkor felkészülhetünk lelkileg a zene befogadásának élményére, és a szakértőknek sem

lenne mit bírálniuk. Szívesen hallgatnánk zenét a természetéről, a szeretetről vagy bármilyen más témáról, ami szép és tisztességes, a fiatalok pedig örömmel és szép számban jönnének. A kisebb vagy nagyobb terjedelmű műveket eredeti nyelven adnák elő, mivel nem feltétlenül a szavak, hanem inkább a zene érdekel minket. Értékelhetnénk a karmesterek, a zeneszerzők felkészültségét, és sok más művészi szempontot is. A legjobban valószínűleg az zavar minket, ha számítunk valamire, és csatlódnunk kell: egy keresztény koncertre azzal az elvárással érkezünk, hogy lelki tartalmú, ünnepélyes üzenettel találkozunk, ehelyett más kapunk. Ne feledjük viszont, hogy Isten a zenészeket különleges ajándékokkal áldotta meg, melyeket fel kell használniuk a misszió területén.

De ha egy keresztény koncertet nem szórakoztatás céljából szerveznek, akkor milyen evangéliumi célt tudnánk meghatározni, és milyen módszereket használhatunk, hogy az eredmény valóban Isten dicsőségét szolgálja?

A zene és a szöveg között alárendelt kapcsolat van, melyben a zenének kell a szöveg alá rendelődnie. Hogyha a zene tölti be a főszerepet, akkor az a feje tetejére borít mindent. Egyre érdekesebb kottákra lesz szükség, hogy fenntartsa az érdeklődést.

Helyezzük előtérbe inkább a szöveget! Mi lenne, ha egy keresztény koncertre meghívnánk egy jó szónokot? Nem prédikációra van szükség, amely elhangzik néhány zenei darab között. Ebben az esetben már nem koncert,

hanem kimondottan prédikáció vagy evangelizálás lenne. Most „keresztény koncertről” beszélünk, melynek keretében a beszélő különleges üzenetet közvetít a zenei darabok között. Mondjon rövid történeteket, példákat, bibliaszövegeket, gondolatokat, amelyek szorosán kapcsolódjanak az énekelt vagy lejátszott darabokhoz, és amelyeket ő, természetesen, előre ismer. Helyezze a figyelem középpontjába és hangsúlyozza ki a következő ének szavait. Ha a szöveget ki is vetítik, még inkább az üzenetre irányítja a figyelmet, s meg fog maradni a jelenlevők szeme előtt és tudatában. Ebben az esetben az énekek kiválasztását már nem kizárólag zenei szempontok határozzák meg, hanem lelkiek, a célkitűzés pedig elsősorban evangelizáló jellegű.

Gondolkodjunk csak el azon, hogy a zenét nem érthetnénk-e meg így jobban? A darabok egymás után való előadásánál sokkal hasznosabb lenne, ha bővebben bemutatnák azokat. A zeneszerzők és a zenei darabok sajátosságainak ismertetése megteremtenék a zenei műveltségnek egy bizonyos hatékony alapját. Távolokban gondolkodva, egy ilyen koncert több erőfeszítéssel járna, és időre lenne szükség az előkészületekhez, de megérné!

Ha valóban Isten dicsőségét tartjuk szem előtt, akkor a zenének értéke lesz, de a szövegnek is meglenne a maga rendeltetése, és pedig, hogy hasson a lélekre, és a hallgatót Isten engedelmes gyermekévé tegye.

Alig várom, hogy legyen egy ilyen hangverseny! ■

Költséges szertartás

BOTA HAJNAL

Labo nem főzött, mivel gyengélkedő időszakban volt és nem érinthetett meg ételt, mivel ha a férfiak ennének az ekkor főzött ételéből, szörnyen megbetegednének, árulta el ő. Igyekeztem megmagyarázni, hogy ez nem igaz, csupán babona, és ha már oly sok más hagyományt leküzdött, felejtse el ezt is. Ugye, hogy nem igaz? – kérdezte ő reménykedve. – Persze, hogy nem igaz! – Gondoltam én, de mégis megtörtént, hogy megbetegedtek, amikor én véletlenül hozzáértem az ételhez, jutott eszébe egy régi tapasztalat. Nem szabad ma főznom! – tartott ki eredeti döntése mellett.

Nem próbáltam megváltoztatni a gondolkozását, így legalább volt egy mentsége, hogy hét napig ne dolgozon, mert amúgy is nehéz volt a nők sorsa. Labo a saját ételét is csak levelek segítségével érinthette meg, hogy önmagának se ártson. Így tehát bőven maradt ma ideje rám, mindenüvé elkísért. Gyékényt helyeztek a gyepre, a gyerekek gyülni kezdtek körénk; már esteledik, és minden a sötétben fog történni a tűz és egy lámpás fényénél.

Naias boldogan közeledik felém, és bizonyos távolságra megáll, hogy vegyem észre. Lakin tanárnak a testvére ő, az én vezetőm, ő maga is tanító az elemi osztályokban. Boldog, hiszen ma megszületett az első fia. Örömmel gratulálok, tudtam, hogy van két lánya,

de az igazi örömet itt a fiú jelenti. Tegnap este vacsorára hívtak a hegyen levő házukba, és kértem, hogy fordítson le egyet-mást számomra a körülmetélés szertartásáról, különösen, hogy apjuk, Kaipal, a falu mestere e sebészeti beavatkozás tekintetében. Két órán keresztül magyarázta, hogy a három és hat év közötti fiúkat elszigetelik a családjuktól és az erdei rejtett házban laknak négy hónapig, miután Kaipal a falu főnökével és más segítségekkel végrehajtják a körülmetélést egy bambuszkéssel. A gyerekek alig néhány nap alatt meggyógyulnak, de különféle tisztulási és a közösség életét szolgáló odaszánási szabályoknak vannak alávetve. Ők sem érinthetik meg kezükkel az ételt, akárcsak a gyengélkedő nők; nem érinthetik meg az arcukat és hajukat, valaki végig vigyáz rájuk, hogy álmukban se érintsék meg magukat; táplálják és öltöztetik őket. Nem találkoznak ezalatt egyetlen nővel sem, határt szabnak, amelyet a falubeliek nem léphetnek át. Aztán az elszigetelés szakasza után a családjaik bőséges lakomát csapnak, sokféle fonadékot is készítenek, színes fűszoknyákat varrnak ajándékként, disznót vágnak, három napig készítik az ételt, majd este, ünnepi hangulatban, táncolás közepette a gyerekek visszatérnek a Nakamal nevű titkos házba, ahol beiktatják őket a társadalomba, majd találkoznak anyjukkal és családjaikkal. Nagyon költséges szertartás; néha az apa mindenét odaadja, hogy megfeleljen az elvárásoknak. Naias részletesen mesél mindent, én pedig szóról szóra jegyzetelek. Aztán megkérdem, mikor kezdődik egy

fiú előkészítése a körülmetélésre. – Rögtön a születése után, választotta tegnap este, ma pedig megszületett a fia. Nagyon is jól emlékszik arra, amit az este beszélünk, ezért elsőként emlékeztet: – Az este beszélünk a körülmetélésről, úgy

hogy ma meg is született a fiam, mivel erről beszélünk. Tudd meg, hogy a te szereped nagyon világos – igyekszik meggyőzni engem, látva mosolyomat. – Kérlek, mondj egy nevet a te országodból, hogy így nevezzem a fiamat.

Kész vagyok mondani, de elmagyarázom, hogy egy teljesen román nevet nehéz lenne kimondani az ő nyelvén, jobb lenne egy nemzetközi név, amely angolul, franciául, bislamául és más nyelven is könnyen kiejthető. Elmesélem, hogy így jártam el fiam születésekor: mivel a családnk több országban van szétszóródva, olyan nevet választottam, amely minden nyelvhez igazodjék. Hogy hívják a fiadat? – kérdi. Mondom, hogy Rolandnak. Elégedetten mosolyog: – Így fogom én is elnevezni a fiamat: Roland. E név által rokonságba kerülünk.”

Az ünnepség megkezdődött, beszélgetések és köszönetnyilvánítások hangzanak el mindkét részről, mind elvonulnak előttem, gyerekek, idősek, ifjak, és ajándékokkal lepnek meg: bambuszból szőtt kistáskákkal, gyümölcscsel, paradicsommal, színes tollakkal, amelyeket a hajamba tűznek, a táskákat pedig a nyakamba akasztják. A hozzám közel álló lányok megölelnek és szípnak, mialatt megpróbálnak nevetni. Bátorítom őket. Tudom, hogy a testvéreim, még ha nem is sikerült egészen elszakadniuk a szertartásoktól. – Én is körülmetéltetem a fiamat, mondja Naias, hiszen így írja elő a Biblia, nem csak a hagyományunk. A ti országotokban miért nem gyakorljátok? Megvonom a vállam. Ő folytatja: – Családnk borjúkat hizlal, amelyeket majd levágunk a nagy ünnepre. Kaipal, idős apja fogja elvégezni a szertartást, úgy ahogy évtizedek óta teszi valamennyi falubeli fiúval, ahogy tette Lakin és Labo gyerekeivel és a többi unokájával. Kaipal és felesége keresztényekké akarnak válni, s a következő kereszténységkor azok között lesznek, akik elfogadják a Krisztusba, mint Megváltóba vetett hitet. ■

(Folytatjuk)

A Generálkonferencia ülésén összegyűlt adományokat az ókori Selyemút területére fordítják

ANN

Az idei Generálkonferencián felajánlandó missziós célú összegeket az Adventista Egyház új tervek gyakorlatba ültetésére használja fel a Kelet-Ázsiát Európával összekötő ókori kereskedelmi útvonal mentén. A Selyemút néven ismert területen nagyon gyér az adventista jelenlét.

„A vezetők elsőbbségként kezelik ezt a részt, mivel egyházunk missziónyilatkozata arra szólít fel, hogy tanítsunk és gyógyítsunk az egész világon, és senkit se zárjunk ki munkánkból”, jelentette ki Mike Ryan, az adventista egyház általános alelnöke.

A Selyemút régi kereskedelmi utak hálózata, amely a kínaiak selyemforgalmazásából (Kr. e. 200) kapta a nevét. Az útvonal átszeli Kínát, Indiát, Pakisztánt, Afganisztánt, Közép-Ázsiát, Törökországot és Közép-Keletet.

Ez a rész a 10/40-es ablak közepén található, azaz a keleti félteke 10-es és 40-es északi hosszúsági körei között. Az utóbbi évtizedekben az adventista egyház és más keresztény felekezetek különös fontosságot tulajdonítottak az itteni misszióknak, mivel a világ lakosainak közel kétharmada lakik itt, és csupán egy százalékkal keresztény.

Ryan elmondta, hogy az adventista egyház iskolákat és orvosi klinikákat alapíthat a régi út mentén, ahol több millió muzulmán, hindu, buddhista és animista vallású él.

„Teológiai szempontból az adventisták meggyőződéssel hiszik, hogy Isten mindenkit szeret a világon”, nyilatkozta Ryan. „Ezért szavaztunk elsőbbséget ennek a területnek.”

Ismerjük meg adventista családjunkat...

IZRAEL

Ábrahámra és Mózesre visszavezethető történelmével és jelenleg 4,3 milliós lakosságával, Izrael állama a konfliktusok ellenére is egyike bolygónk legnagyobb életreménységű országainak. Közel-Keleten helyezkedik el, a Földközi-tenger partján, és alig 1948-ban alakult meg a holokauszt okozta események nyomására. A népesség túlnyomó része zsidó, de van egy jelentős számú szunnita arab és egy kislétszámú keresztény csoport is. A mózesi vallás statisztikái szerint a zsidóknak mintegy 12 százaléka ultraortodox, 10 százaléuk vallásos, 35 százaléuk hagyománytisztelő és 42 százaléuk laikus.

Clorinda Minor volt az első adventista (nő), aki jótékonyági céllal erre a területre érkezett több adventista munkással együtt 1849-ben. Az első szervezett missziómunkát mégis 1898-ban jegyezték fel, amikor Henry Holser látogatott el ide. 1899-ben F. Hörner és jövődöbelije, Hausmann testvérnő is megérkezett, és gyógykezelési termet nyitottak Jaffában.

1904-ben L. R. Conradi látogatott el a jelenlegi Izrael területére, akkoriban ő volt az európai misszió vezetője. Három személyt keresztelt meg és megszervezte a jaffai gyülekezetet, amelynek tagjai javarészt a misszionáriusok családjából és a német bevándorlókból kerültek ki.

1935-ben, Hamed Abeid érkezése után kezdődött el a könyvevangélizálási munka. Hamed Kubában ismerte meg az advent igazságát, és hazatért Palesztinába, hogy megossza nemzetével is. Tíz héten keresztül házról házra bejárta az egész Jeruzsálemet és 700, különböző nyelvű könyvet adott, egyharmaduk vallásos jellegű lévén.

Az Izraeli Misszióterület jelenleg a Transz-Európai Divízióhoz tart; az utolsó felmérések szerint több mint 880 tag van 18 gyülekezetbe és 5 csoportba szerveződve, őket szolgálja 4 lelkész és 3 misszionárius. Egyházunknak van egy kiadóhivatala, egy tanulmányi központja, amit az Andrews Egyetem irányít, egy angol nyelvű iskolája és egy levelező bibliaiskolája orosz és angol nyelven. Avégett, hogy az adventista üzenet minél elérhetőbbé váljon, a palesztinai misszió részére is nyílt egy központ. Ennek ellenére egyházunk részére továbbra is fennáll az óriási kihívás: eljuttatni az adventista üzenetet a zsidók közé.

Adrian Neagu, lelkész, Olténiai Egyházterület

Szombaton kön

ANAMARIA MAIER/ AARC

A mozgó könyvtár egyházunknak egy régebbi terve, amelynek során a tagok kölcsönadják és házhoz szállítják egyházunk kiadványait. Mivel nem akarjuk, hogy a könyvek ára akadály legyen Isten megismerésének útjában, önkénteseink kettésével ellátogatnak szombaton olyan személyekhez, akik előzőleg jelezték, hogy szeretnék kölcsönözni az „Viața și Sănătate” Kiadó könyveit.

Az egyelőre Bukarestben és Voluntari környékén működő program az Ínhángatói gyülekezet tagjainak óhaja nyomán született; tenni akartak vala-

mit az Úrért. Közbenjáró imákkal kezdték szolgálatukat. Miután könyörögtek egymásért, 4-5 fős csoportokban meglátogatták a Bukarest környéki gyülekezeteket, ahol elmondták az ima által nyert tapasztalatokat.

Hamarosan ennél többre vágytak, ezért a 2008-as év őszén az említett gyülekezet tagjai rendszeres könyvosztási munkát kezdtek a főváros egyik lakónegyedében. A cél az volt, hogy az év könyve eljusson minden házába, de a munka folyamán észrevették, hogy az embereket nagyon is érdekelné egy mozgókönyvtár. A meglátogatott személyek 80 százaléka elfogadta

a felajánlott könyvet, s körülbelül ötven százaléuk jelezte, hogy használni akarja a könyvtár szolgáltatásait.

„Célul tűztük, hogy Bukarest minden lakásába legalább egy könyvet eljuttatunk”, meséli Maria Călin testvérnő. „Köszönöm az Úrnak, hogy megannyi választ kaptunk az imacsoporthoz kérésre, és hogy végül ilyen szép munka lett az eredménye. Sokáig kértük az Urat, hogy mutassa meg, milyen munkába szeretne állítani minket, és mi magunk is ámulva nézzük a házankénti irodalomterjesztés ígéretes kezdeteit.”

„Ez a terv kinek-kinek az egyéni szükségleteire összpontosít”, fűzi hozzá Alexandru Dichiu, a Foișor gyülekezet 18 éves tagja. „Az érdeklődőknek nem kell fizetniük semmit a könyvekért, tehát eleve félretehetik az előítéletet, hogy nyereszkeskedni akarunk. Ugyanakkor enyhíthetik lelki szomjukat az élő vízzel, Jézus Krisztussal, hiszen Ő az egyetlen, akiben bővelkedő életünk lehet.”

A Labirint gyülekezetből is bekapcsolódtak páran a már elkezdett munkába. Könyveket osztogattak, bemutatták az irodalmunkat, majd 2009-ben elkezdték terjeszteni ezt a munkamódszert a többi gyülekezeteinkben is.

Az új „tanítványok” felvilágosítást kapnak a tervről, majd egy tapasztalt „könyvtáros” kíséretében nekivágnak a terepnek. Az első napokban csak az a feladatuk, hogy imádkozza-

gyvtárban dolgozom

nak, de általában hamarosan kifejezik az óhajukat, hogy szóba álljanak ők is az ajtót nyitó személyekkel. Jelenleg hetven önkéntesünk van kilenc bukaresti gyülekezetből.

A kikölcsönözhető könyvek egészségi, nevelési, családi és lelki témákkal foglalkoznak. Mindenik csapat magával visz egy bemutatólapot és egy nyomtatványt az „Viața și Sănătate” Kiadó könyveiről. Leginkább az egészséggel és lelkiséggel foglalkozó könyveknek van sikerük. Most már pontosan meg van szervezve a munka, mindegyik gyülekezet egy bizonyos lakónegyedért felel, az olvasóknak pedig személyes adatlapjuk van.

„Szívesen fogadják a könyveket, főleg ha a mai társadalom megvilágításában mutatjuk be őket. Például a *Mi lesz veled, világ* évkönyve nagyon találó nyomtatvány. A megkérdezettek kilencven százaléka értéket lát benne”, mondja Alexandru.

Mírcea Boieriu szerint, aki a mozgókönyvtár egyik irányítója, a legfontosabb az, hogy mialatt a csapatok „terepen” vannak, az imaházban hátramarad egy csoport, amely imádkozik a munkásokért. A munkát végző két önkéntes közül is csak egy dolgozik tulajdonképpen, mert a második imádkozik érte. Úgy az imacsoport, mint a csapatok tagjai böjtölnek aznap. Joggal állíthatjuk, hogy ez a munka böjt és ima által él.

A nap végeztével a munkások együtt vacsoráznak, elmondják a tapasztalata-

ikat, magasztalják Istent, hogy velük járt és alkalmat adott felebarátaikat szolgálni, értük imádkozni.

„Önkénteseink nem saját erejükkel vágnak neki az utcáknak”, állítja Cristian Voicu, a Foișor gyülekezet lelkésze. „Nagyon fontos, hogy a tagok részt vállaljanak a munkában. Akik nem képesek terepmunkát végezni, azok eljöhetnek imádkozni, és ezáltal ők is, Istennel való kapcsolatuk is fejlődik.” Megjegyezte azt is, hogy ez a tagok kezdeményezése volt igazából, ő csak bátorítja és támogatja őket.

2009 őszén az önkéntesek a Voluntari gyülekezet elé vitték a tervet, és három nap alatt kétszáz címet gyűj-

töttek össze a gyülekezet tagjai. Sajnos, csak százat sikerült meglátogatni, mert nincs elég munkás. Emiatt hagyták abba az új érdeklődők keresését is. Szombatonként (csak szombaton folyik a munka) alig jut idő a meglévő olvasók látogatására.

„Bibliájuk nincs?”

Bianca Afloarei önkéntestől megtudtuk, hogy valamikor vándorárusként dolgozott, de úgy érezte, hogy haszontalan tárgyakat árul. Emiatt hagyta ott állását, de a mozgókönyvtár-programba szívesen bekapcsolódott, mert tudta, hogy szeretni fogja. Erőt merített azok példájából, akik az elutasítások ellenére

sem adták meg magukat. Most már tudja, hogy nem haszontalan, hanem igencsak fontos árut kínál.

Elmesélte azt a tapasztalatot is, amelynek következtében Dan, a férje is bekapcsolódott a munkába. Akkor mentek először könyvet osztani, amikor a választási kampányok folytak. Ez volt az oka, hogy az egyik ajtót nyitó hölgy szóhoz sem engedte jutni őket, úgy kiabált rájuk. „Nem tudunk beszúrni egy szót sem”, meséli Bianca, „ezért szó nélkül a kezébe nyomtuk a *Jézushoz vezető út* című könyvet. A következő szóáradat ez volt: Nincs véletlenül Bibliájuk is?” „Odaadom az enyémet”, vágta rá Dan. Egy másik alkalommal, miután ötéves kislányuk imádkozott „anyáért és apáért, mert te-repre mennek”, nem találták otthon a keresett személyt. Ennek testvére nyitott ajtót, s miután elmesélték, miről van szó, a nő is kikölcsonzött néhány könyvet, de Bibliát is kért. Dan már sokadik Bibliáját is odaadta az érdeklődőknek, s amikor legutoljára vett magának másikat, kijelentette, hogy ezt aztán nem adja oda senkinek. Mégis,

amikor az előtte álló hölgy kimondta, hogy Bibliát kér, rögtön kibukott a szája: „Adom az enyémet.”

Te kölcsön akarod adni nekem?

„Szeretném megismerni én is ezt a Jézust”, mondta egy férfi, amikor meglátta a *Jézushoz vezető út* című könyvet. Elmondtuk, hogy könyveket kölcsönzünk, ezért jöttünk, de neki több, mint ötezer kötete volt a polcokon, és így vágott vissza: „Te kölcsön adnád nekem? Még hogy kölcsön, amikor én azt akarom, hogy az enyém legyen?!”

Néha nagyobb értéket látnak könyveinkben a kívülállók, mint mi. Még mindig vannak olyanok, akik várják, hogy valaki bemutassa nekik Jézust.

A példa hatalma

Cristian Voicu lelkésztől tudtuk meg, milyen tapasztalatot éltek át a Voluntari gyülekezet gyermekei. Ők is elmentek könyvet kölcsönzni a prédikátor kíséretében. Az egyik hölgy kerekén megmondta nekik, hogy nem érdekli az irodalmunk, mert ő az Ortodox Egyházhoz tartozik. A gyerme-

kek sem maradtak adósak a válasszal: „Ez nagyon jó, néni, de el is jár a temp-lomba?” Csalódottan ugyan, de tovább mentek a következő ajtóhoz, ahol a háziasszony elfogadta az ajánlatukat. Nem tudni, hogy a gyermekek őszintesége vagy szomszédja példája láttán gondolkozott meg, de az előző nő is odalépett, bocsánatot ... és egy könyvet kért.

Nem csupán egy könyv

Minden megnyíló ajtó, minden új személy egyedi tapasztalat szerzője lehet, s ha ezek a tapasztalatok látszólag szerények is a kívülállók számára, nekünk lendületet adnak tovább menni, tudva, hogy Isten az, aki nem csupán ajtót nyit előttünk, de fel is készíti az emberek szívét.

Április elején különös tapasztalatban volt részem. Fiatal vagyok, nem sok régiségem van az élvonalban, ezért egy tapasztalt önkéntes mellé szegődtem. A meglátogatott személyek többsége nem elégedett meg azzal, hogy udvariasan elfogadta a beiratkozási lapot, hanem beszélgetni is kívántak velünk.

Így történt egy ötvenéves nő esetében is, aki előbb elutasította az ingyen felajánlott könyvet, mert azt hitte, hogy Jehovisták vagyunk. Előre bocsátotta, hogy nem szándékszik vallást változtatni, mert véleménye szerint megtalálta az igazit, mi pedig azt válaszoltuk, hogy nem is ezért jöttünk, hanem egyszerűen az a célunk, hogy segítsünk megérteni Isten Igéjét, hiszen Ő az, aki a jó úton vezet. Látva, hogy csakis a Bibliára támaszkodunk és tiszteletben tartjuk a vallásos meggyőződéseit, behívott a lakásba, ahol bő egy órán át beszélünk neki az igazságról, aszerint, ahogy a Lélek indított. Bevallotta, hogy számtalanszor elkezdte olvasni a Bibliát, de ahányszor kézbe veszi, nem képes odafigyelni, elálmosodik és nem érti a szent szöveget. Úgy gondolta, hogy Isten Szavának megértése egy különös adottságtól függ, amelyet nem akárki kaphat vagy szerezhet meg. Azt ajánlottuk, hogy mindig imádkozzon a Biblia olvasása előtt. Távozás előtt együtt imádkoztunk, és megígértük, hogy elvisszük majd neki a *Jézus élete* című könyvet.

Lesz szíves kinyitni nekünk az ajtót?

„Becsengettünk egy tömbház kaputelefonján, de senki nem akarta kinyitni a bejárati ajtót”, meséli Constantin Burlacu önkéntes. „Egyszer csak megjelent egy idős házaspár, akik bevásárlásból jöttek. Megrakott bevásárlókocsit cipeltek.

– Önök mentettek ki minket a bajból, szóltam oda nekik.

– Majd kiderül, válaszolták.

Mi mentünk elől, hogy felhúzzuk a bevásárlókocsit a lépcsőkön. Amikor a bejárathoz értünk, bemutatkoztunk:

– Az „Viața și Sănătatea” Kiadó képviselői vagyunk, és szeretnénk mindenkit megajándékozni egy igen értékes könyvvel, csak hogy nem sikerült be mennünk. Lennének szívesek beengedni?

– Persze, válaszolták.

– Szeretettel ajánljuk ezt a könyvet önöknek is, mondtam, és kezükbe adtam egy példányát a *Mi lesz veled, világ?* könyvnek, majd folytattam: Mi hisszük, hogy Urunk Jézus eljövetele nagyon közel van, és nagy örömmel hirdetjük önöknek is ezt a jóhírt. Ez a könyv az Ő eljövetelének jeleiről beszél.

Szívesen elfogadták, s ezt látva, adtunk egy példányt a *Jézushoz vezető út* című könyvből is.

– Szeretik a történelmet? – folytattam. Van egy nagyon jó könyvünk, *A nagy küzdelem*. Ingyen elolvashatják a mozgókönyvtárunknak köszönhetően, s nem is kell érte jönniük, mert mi házhoz szállítjuk.

– Persze, hogy szeretnénk. Volt egy könyvünk a vallások történelméről, Mircea Eliade írta. Kölcsön adtuk egy ismerősünknek, és soha nem hozta vissza. Szívesen elolvasnánk az önkönyvét.

Feljegyeztük a címüket, s a következő szavakkal bocsátottak útunkra:

– Tudják, amint öregedünk, egyre jobban kívánjuk Isten jelenlétét. Jöjjenek el hozzánk máskor is, és hozzanak még könyveket.

Hozzánk hasonlóan sokan vannak, akiknek soha nem járt a kezükben Biblia, vagy nincs lehetőségük olyan könyvhöz jutni, amely felfedi előttük a Szentírás titkait.

Az igazi egyházhoz vezető út

„Sok tapasztalatot éltem át, amióta ez a program elkezdődött”, meséli Maria Călin. „Leginkább arra emlékszem, amikor egy férfi a könnyekig meghatódott amint megtudta, hogy adventisták vagyunk. Az ő szülei a Labirint gyülekezet tagjai voltak valamikor. „Ez az igazi egyház”, mondta ő. Megvallotta, hogy kíván visszajönni hozzánk. Kért könyveket is, s odaadtuk neki *A nagy küzdelmet* és egyéb, ihletett írásokat. Jelenleg figyelmes és odaadó kutatója a Biblia igazságainak.

Mircea úrral, aki mérnök és fizika tanár volt régebben, a parkban találkoztunk. Ő már ismerte néhány könyvünket, és egyik különösen érdekelte, de nem jutott eszébe a címe. Kiderült, hogy a *Jézushoz vezető út* című könyvről volt szó. *Jézus élete* is nagyon érdekelte. Jelenleg rendszeresen látogatja a Labirint gyülekezetet, és egy bibliatanulmányozó csoportba jár, amelyet egy testvérnő tart a lakásán azok számára, akik most ismerkednek Urunkkal.

Keresztés otthon

Corneliu Stan önkéntes a következőket mesélte el: „Ivan néni beteg volt, amikor megismertük, ki sem tudott jönni a házból. Néhány évvel ezelőtt Constantin Burlacu testvérünk, aki

akkor könyvevangélistaként dolgozott, hozzá is eljutott, és bemutatta neki a Profétaság Lelkének írásait. A beteg asszony arcán felcsillant újra a remény. Megvásárolt néhány könyvet akkor, és megrendelt egyéb nyomtatványokat is. Rokonai és ismerősei számára is vett jópár példányt. Nem sok idő múlva azonban a lánya megtiltotta, hogy más felekezetű személyeket fogadjon a lakásba, pedig Ivan néni már régóta ismerte az adventista egyházat. Tudott az életstílusunkról és a gondolkodásmódunkról. Nagyon letörte őt a lánya hozzáállása. Sok ideig senki nem látogatta többé. Nem hitte, hogy óhaja teljesülni fog valaha.

Egyik szombaton munkásaink felfedezték a feliratkozási lapját a mozgókönyvtár adatbázisában. Azokat a személyeket is célba vették, akikkel sok ideje megszakadt a kapcsolat. Így jutottak el Ivan nénihez is.

Amikor meglátta a könyvtár önkéntesait, a nő azt sem tudta, hova legyen örömeiben. Bibliákat vásárolt ismerősei, szerettei számára, és rövidesen megvallotta, hogy szeretne megkeresztelkedni. Elkezdődtek a felkészítési órák, és megszületett a döntés, hogy otthon lesz megkeresztelve, mivel mozgáskorlátozott. Emil Eremie lelkész jelenlétében megvallotta tehát Jézus Krisztusba vett hitét. Jelenleg ágyhoz van kötve, de hűségesen tesz bizonyosságot meggyőződéséről, továbbra is tanulmányozza a Szentírást, és Isten szeretetét hirdeti.”

Egy másfajta könyv

Beatrice Boieriu nem győzi hangsúlyozni, milyen nagy szükség ilyen fajta irodalomra. Egy tizenhároméves fiúnak, aki azt mondta, hogy nem szeret olvasni, Beatrice felajánlotta a *Gifted Hands* (Áldott kezek) filmet román felirattal. „Sok fiatal és időst nem tudunk megközelíteni, mert nem akarnak vagy valóban nem tudnak olvasni. Megfelelő anyagot kell találnunk nekik is”, jegyzi meg.

Hogyan segíthetünk?

Mit tehetünk, hogy támogassuk azokat, akik bekapcsolódtak ebbe a munkába?

Lehet, hogy azonnal könyvekre, anyagi támogatásra gondolunk. Elismerik az önkéntesek is, hogy szükség lenne ezekre és friss munkaerőre is, de azt tartják, hogy a legfontosabb az érettük mondott ima. ■

A vétkes nemzedék

NARCIS ARDELEAN

Van egy megrázó jelenet a „Gladiátor” című jólismert filmben. Marcus Aurelius, római császár beszélget fiával, Commodusszal, hogy tudassa vele: nem nevezi ki utódjául a Birodalom trónjára. Fiának könnyei és kiábrándulása láttán a császár megdöbbenően vág vissza: „A te korlátoltságod fiamként az én kudarcomat jelenti apaként!”

Gyakorta hallok különféle éles replikákat, amelyek a mai fiatal nemzedéket veszik célba. Magam is mondtam már a sokszor ismétlődő szavakat: „Az én időmben mások voltak a gyermekek és az ifjak!” Megvallom, hogy egyetértek a felnőttek és idősek legtöbb véleményével: a mai fiatalok nem olvasnak, nem nagyon érdeklőnek az iskola, felelőtlenek, hajlamosak azt hinni, hogy a pénz és a szórakozás jelent mindent az életben... Igen, nagyjából ilyen a mai ifjúság. De hogy jutottunk ide?

Nagyon is világosan látjuk korlátjaikat. Ezért határozottan állítom, hogy ezek valóságos és aggasztóak. De ha ők most olyanok, amilyenek, vajon nem vagyunk emiatt mi, szülők is hibásak? Vajon nem mondtunk-e csődöt a nevelésben, amit felületesen, szinte közömbösen kezeltünk? De igen, mi, szülők engedtük, hogy inkább a tévé nevelje őket, mert így kényelmesebb! Ha valamikor a hasonló korú gyerekek olyan szépirodalmi műveket olvastak, mint a *Pál utcai fiúk* vagy *Kincskereső kisködmön*, ma hőseik a gyermekcsatornák (Jetix, Cartoon Network)

változó személyiségei. Hogy a biblia-szövegek vagy zsoltárok tanulását ne is említsük! Ha ezekre terelődik a szó, úgy néznek rád, mint az őskorból bukkan fel.

Hogy jutottak gyerekeink a jelenlegi helyzetbe, lemeredve a tévé előtt, a Hi5 foglyaiként, teljesen eltávolodva a valós élet előtt, elidegenedve a nem adventistáknak prédikált értékeinktől? Attól tartok, hogy az adandó válasz ránk is vonatkozik! Mi felejtettük ott őket, mivel lefoglalt a pénzszerzés, vagy ellenkezőleg, a pénzszerzés után fennmaradó időnkben nem engedtük, hogy bárki is zavarjon, még ők se! Valószínűleg, hogy gyermekeinkben mutatkozik meg gerincességünk hiánya.

Aztán a gyerekek nőttek, és az élet játékában még többet igényeltek! A következő szintet! Szextől és erőszaktól átitatott filmek, rossz ízlésű szórakozások, filmezett lottóhúzások, kétes honlapok az interneten... A posztmodern társadalomnak eme aljasságának kitéve, szinte csoda, hogy ifjaink nem rosszabbak, mint ahogy gyakran látjuk őket!

Az élet pedig zajlik tovább. Állandóan van egy következő szint: a pornográfia, a szabadszex, a kábítószeresek, fegyverek, törvénysértés, szóval adrenalin, apukám! Hol fognak megállni?!

Mindemellett nem nekik szánom e sorokat, hiszen jól tudjátok, hogy nem olvassák az újságot, nemhogy az Adventszemlét, amit sokan a szüleik közül is nagy ívben elkerülnek! Neked írom, aki szülő vagy, akár apa, akár anya, és aki még nem vállaltad

teljesen magadra ezt a felelősséget, ami igazán szent. Szánj időt a gyermekedre! Nyerd meg bizalmát és barátságát! Fektess időt, energiát és pénzt a gyermekedbe! Önmagadat add bele a nevelésébe! Ne próbáld érzésteleníteni a lelkiismeretét azzal a gondolattal, hogy anyagilag mindent biztosítasz neki, amit kíván: telefont, laptopot, autót, olyasmiket, amikben te nem részesültél. Gyermekednek rád van szüksége, hogy ne váljon ronccsá az élet tengerén.

Örömmel mondom, kedves szülő, hogy félelmes, de egyben áldott időszakban élünk, amikor várjuk, hogy Isten ereje az atyák szívét a fiakhoz, és a fiak szívét az atyákhoz fordítsa (Mal 4:6). Vajon te is e szülők között leszel-e? Ez az áldás rászáll-e a te házadra is?

A szombatikolától, az ösker-fogalkozásokig, a lelkészek, ifjúsági vezetők, tanítók által az egyház különböző programokkal igyekszik támogatni a keresztény szülőket. Az alapot azonban, ne felejtse el, otthon kell megvetni a hét minden egyes napján azon szülők által, akik felelősen állnak hozzá gyerekeik örökéletre való neveléséhez.

A jól ismert bibliai nyilatkozatot kissé megmásítva, végtére ezt kérdezem: „Mit használna egy embernek, ha az egész világot is megnyeri, de gyermekeit elveszti?” ■

Megkezdődött a visszaszámlálás a Generálkonferenciáig: Hogyan választják meg az egyház vezetőit?

ELIZABETH LECHLEITNER/ANN

Azoknak az adventistáknak, akik ötévente részt vesznek a Generálkonferencia ülésén, ez a találkozás alkalmat jelent megünnepelni világszinten az egyház kultúráját és értékeit. Ám a több ezer delegátus részére ugyanakkor a szavazatok maratonját is jelenti.

Ezen a nyáron a georgiai Atlantában a delegátusok a tizenegy nap alatt megbeszélik a nemzetközi munkatalálkozó napirendi témáit, ezek közé tartozik az egyházi vezetők megválasztása is. A képviselők végighallgatják a nemzetközi egyház vezetőinek és a tizenhárom divíziónak a jelentéseit, jóváhagyják az egyház új adminisztratív képleteit, megválasztják az ügyosztályok adminisztrátorait és igazgatóit, javasolnak kiegészítéseket az *Gyülekezeti kézikönyvhöz*, az egyházi Alkotmányhoz és statutumhoz; különféle megbeszéléseket folytatnak, amelyeket a végrehajtó bizottság javasol az ülésen.

Habár a 2 400 delegátus megszavazza a napirendi pontokat, csupán egy részük vehet részt az egyházvezetők megválasztásán. Az első napokban a tizenhárom divízió delegátusai találkozni fognak és maguk közül kineveznek egy előre megállapított számú csoportot (általában 235 körül), amely részt vesz a kinevezőbizottságban, úgy ahogy az egyház munkaszabályzata azt meghatározza.

A nevezőbizottságba bekerült személyek majd javaslatokat tesznek a Silver Springben székelő világszéles

egyház különféle vezetői tisztségeire. A nevezőbizottság által javasolt személyeket azonnal bemutatják a delegátusoknak, és a többség szavazata dönti el, ha megválasztották-e vagy sem. Ha nincs megválasztva, a nevezőbizottság más valakit ajánl.

Az egyház legmagasabb tisztségeit – elnök, titkár és pénztáros – jelölik elsőként. Ezek után választják meg a divízióelnököket, ahogy a szabályzat előírja.

Habár a nevezőbizottság tagjai szabadon ajánlhatják ugyanazon személyek újraválasztását, javasolhatnak új jelöltet is. Bár a folyamat sokkal bonyolultabb, mint az országos választások, az egyház vezetői azt mondják, hogy az ülést megelőző kampányolást megnehezítsék a nevezés és a szavazás közti idő lerövidítésével.

Az egyház alkotmánya nem szól bele a delegátusok megválasztásába, de elvárják, hogy a delegátusok úgy férfiak, mint nők legyenek, a korcsoportok és nemzetiségek széles skáláját képviseljék, jelentette ki Larry Evans, a nemzetközi egyház altitkára.

Egyházunk vezetőbizottságának 300 tagja, akik közé tartoznak a 13 divízió képviselői is, egyértelműen delegátusnak vannak nyilvánítva a Generálkonferenciára ülésére. A többi 2000 delegátust arányosan választják ki mindenünnen az egyház alapszabálya szerint.

Figyelembe veszik az illető divízió taglétszámát, valamint a szervezett csoportok és divíziói intézmények méretét

és számát. Ügyelnek arra, hogy az adminisztratív osztály képviselői mellett laikus tagok és más, egyházi alkalmazottak is részt vehessenek a gyűlésen.

Habár lehetetlen kiküszöbölni a ki-nevezés és szavazás folyamatából azt, amit Lowell Cooper (a világszéles egyház alelnöke) „emberi hozzájárulásnak” nevez, szerinte még sem kell félni attól, hogy személyes törtétesse torzul a munka.

Mivel „nem a személy keresi a beosztást, hanem a beosztás kéri a személyt”, a kampány kifejezés igazából semmitmondó ez esetben, jelenti ki Lowell Cooper.

A delegátusok előre kézhez kapják az aznapi, szavazásra váró ügyek listáját, s ezt *ajánlatoknak* nevezik. Ezeket a pontokat már a gyűlés előtt jóvá hagyja az egyház végrehajtó bizottsága, úgy, ahogy az egyházi szabályzat előírja. Ennek célja, hogy a vezetőknek legyen elég idejük áttanulmányozni szavazás előtt az illető ügyekhez kötődő, esetleges velejárokát – tudjuk meg Larry Evanstól. Habár elméletileg még bárki hozzáadhat vagy törölhet a napi program pontjaiból, általában az új ajánlatokat egy bizottságnak kell benyújtani, hogy a közeljövőben elemzésre kerüljenek.

„Mivel minden változtatást hosszas kielemezés előz meg mielőtt megszavaznánk, csekély esély van arra, hogy a napitervben változások történjenek a gyűlés ideje alatt”, állítja ugyancsak Larry Evans. ■

Maranatha Adventista Líceum Kolozsvár

IOSIF SĂLĂJAN

Missziónyilatkozat

A Maranatha Adventista Teológiai Líceum a Szentírás alapjára építve célul tűzi ki, hogy az Úr Jézus Krisztus életében visszatükröződő értékek támogatásával formáljon kiegyensúlyozott személyiségű és harmonikus életű ifjakat, akik odaszentelik magukat Isten és felebarátaik szolgálatára üdvösségük végett.

Története és helye

A Maranatha Adventista Líceum 1992-ben létesült az ország első adventista líceumaként. Kolozsvár dél-nyugati részében, a Monostor negyedben, itt pedig a Câmpului utca Micro II/2 szám alatt található. A Făget erdő közelében tiszta levegőnek és nyugodt légkörnek örülhet, szemben a nagyvárosokra jellemző tumultussal.

Értékek és célkitűzések

A Maranatha líceum az egész lényre kiterjedő nevelésben szeretné részesíteni a tanulókat. Úgy a lelki, szellemi, társadalmi, hivatásbeli, mint fizikai harmonikus fejlődés a cél. A vezetőség, az osztályfőnökök, a tanárok és peda-

gógusok a szülőkkel együttműködve örömmel vállalják, hogy a tanulókat olyan ismeretek és szaktudás megszerzése felé irányítják, amelyek segítenek a hiteles keresztény élet megélésében. A hiteles keresztény értékek (becsületesség, tisztelet, szolgálat, lelkiismeretesség, stb.) támogatásával a tanulókat arra bátorítják, hogy tevékenyen részt vállaljanak a gyülekezeti életben és töltsék be misszionáriusi feladatukat a társadalomban.

Emberi erőforrások:

- ❖ 19 szakképzett tanár, többségük adventista
- ❖ körülbelül 150 tanuló az ország 16 megyéjéből

Anyagi erőforrások:

- ❖ öt felszerelt tanterem (számítógép, videovetítő, orgona, stb.)
- ❖ három informatikalaboratórium 80 számítógéppel
- ❖ istentiszteleti terem, ahol az áhítatok és az istentiszteletek folynak
- ❖ körülbelül hétezer kötetes könyvtár
- ❖ sportszarnok
- ❖ bentlakás
- ❖ étkezd

- ❖ 70,46 százalékuk 8 és 10 közötti átlagos eredményt ér el;
- ❖ 2009-ben 100 százalékuk sikeresen leérettségizett;
- ❖ A 2009-es érettségi átlageredménye: 8,15.

A jövőbeli tervek felől Orbán Antal Ferenc aligazgatótól érdeklődtünk, és a következő célkitűzéseket tudtuk meg:

Az adventista nézet megszilárdítása

Az iskola összes tevékenysége ablak kell hogy legyen a jövő fele. Életbevágóan fontos, hogy tiszta meglátásunk legyen az adventista oktatásról. Továbbra is igyekszünk megszilárdítani és népszerűsíteni az adventista nevelési elveket, hogy minden tanárunk, diákunk, pedagógusunk, de a szülők is ezeket kövessék. Tudatában kell lennünk annak, hogy az adventista oktatási rendszer nem szorítkozhat csupán információátadásra. A Bibliából és a Profétaság Lelkéből kitűnik, hogy az adventista oktatás főként jellemnevelő és megváltás-kereső folyamat. Ez a meglátás kell hogy képezze a továbbfejlesztési tervek alapkövét.

Az oktatási programkör bővítése

Egy oktatási intézménynek állandóan fejlődnie kell, hogy lépést tarthasson az új kihívásokkal. A „Maranatha” Adventista Líceum kiválóan fejleszhető tőkével rendelkezik. Hálásan köszönjük Istennek, hogy idén két kilencedik osztályt hagytak jóvá, de máris érezzük, hogy egyik legnagyobb feladatunk egy új profil létesítése a meglévő, teológiai szak mellett. Kérjük Isten, hogy nyisson új lehetőségeket ilyen irányban is.

Az infrastruktúra fejlesztése

A líceum egy másik kihívását a jelenleg használt épület jelenti. Nagyobb helyre van szükségünk, amelyben fejlődni és

Arra a kérdésre, *Howan értékeli a Maranatha Adventista Líceum* eddigi tevékenységét, az iskola igazgatónöje, Szentágotai Aurora válaszolt az eddigi megvalósítások listájával. 488 végzettből:

- ❖ 330 felsőfokú végzettséget (ebből 66 az Adventista Teológiai Főiskolán) és 117 posztliceális oklevelet szerzett;
- ❖ 450 megkeresztelkedett és tevékeny tagja az egyháznak (évente hozzávetőlegesen húsz diák keresztelkedik meg);

Feliratkozás:

- ↳ Első forduló: 2010. június 11 és 14 (péntek és hétfő)
 - ↳ Második forduló: 2010. július 5 (hétfő)
 - ↳ Harmadik forduló: 2010. szeptember 1 (szerda)
- FELVÉTELI VIZSGA (bibliai ismeretekből):
- ↳ Első forduló: 2010. június 15 (kedd), 11 óra
 - ↳ Második forduló: 2010. július 6 (kedd), 11 óra
 - ↳ Harmadik forduló: 2010. szeptember 2 (csütörtök), 11 óra

SZÜKSÉGES IRATOK AZ IRATKOZÁSHOZ:

az elvégzett gimnáziumtól kapott beiratkozási lap

A FELVÉTELI VIZSGA TÉMAKÖRE: Krisztus élete és tevékenysége a négy evangélium alapján

BIBLIOGRÁFIA: a Biblia (D. Cornilescu fordítás); az Evangéliumok

EGYÉB, SZÜKSÉGES IRATOK:

- ↳ Beiratkozási lap
- ↳ Beiratkozási kérvény
- ↳ Születési bizonyítvány és ennek hitelesített másolata
- ↳ Személyazonossági bizonyítvány és hitelesített másolata
- ↳ Igazolvány az egységes dolgozatokról (Adeverință teze cu subiect unic)
- ↳ Az V-VIII osztályról kiállított anyakönyvi kivonat (Foaia matricolă cls. V-VIII – media generală)
- ↳ Orvosi igazolás

terjeszkedni tudjunk. Az Észak-erdélyi Egyházterület terve, hogy Szelicsén (Kolozsvártól 15 km-re) egy Oktatási és Ifjúsági Központot építsen, éppen ezt a szükségét célozza meg.

Anca Beniamin lelkész, a líceum káplánja, az intézménybeli lelki életéről mesél. „Azon kívül, hogy a kápláni irodában lelki tanácsadást kaphatnak a diákok, más, iskolán kívüli tevékenységekkel is igyekszünk a lelki fejlődésre kedvezően ható légkört teremteni: a reggeli imaórák, az estéli áhítatok, az istentiszteletek által. Minden tanórát énekkel és imával kezdünk, azért, hogy úgy a diák, mint a tanár érezze Isten jelenlétének fontosságát a tanulási folyamatban. Szombatonként mindenkit magával ragad a hódolat öröme. Megemlíthetném a missziós és személyes munkára irányuló terveket is, amelyekbe bárki bekapcsolódhat. A szombati gyakorlatozást azért vettük be, hogy

a diákok szokják meg a gyülekezeti szolgálatot. Nem feledkezhetünk meg a keresztségi felkészítőkről sem, amelyek során a diákoknak alkalmuk van elmélyíteni a Szentírás tanításait, majd Krisztus egyházának szerves tagjává válni.”

A „Maranatha” ajánlata

Oktatás

A 2010-2011-es tanévben két IX. osztályunk indulhat, egyenként 30 diákkal (tehát 60 hellyel rendelkezünk). Szeretettel várjuk az iskola jövődiákjait. Egyéb, részletes tudnivalókat megtalálhatnak a www.liceulmaranatha.ro weboldalunkon.

Iskolán kívüli (kötelező és fakultatív) tevékenységek:

- ❖ Reggeli és esti áhítat
- ❖ Szombati istentisztelet és jellegzetes programok

- ❖ Művészeti körök: irodalom, homiletika, dráma, képzőművészet, stb.
- ❖ Zenei oktatás: kórus, karvezetés, vörös- és fuvószenekar
- ❖ Könyvosztási és evangélizálási akciók
- ❖ Fiatalokat érintő témakörű szemináriumok: barátság, önképzés, stb.
- ❖ Kül- és belföldi kirándulások
- ❖ Gyülekezeten belüli vagy kívüli, különleges programok szervezése
- ❖ Szociális és természetvédő tevékenységek (pl. Tinserv).
- ❖ Társasesték sok játékkal, versenyekkel és különleges meghívottakkal
- ❖ Alkotási fesztiválok

Befejezésül szeretnénk újra felhívni a figyelmet arra, hogy „az oktatási és megváltási munka ugyanazt jelenti, a szó legnemesebb értelmében...” (Ellen White: *Nevelés*, 21). Óhajunk, hogy ez így legyen a „Maranatha” Adventista Teológiai Líceumban is. ■

Naámán feleségének szolgálatában

ROMULUS CHELBEGEANU

Igazán megható epizód, amely tele van mély lelki tanításokkal. A kép összetettségének köszönhetően bárki tanulhat belőle valami jót. Modern fordításban azt mondanánk, hogy Naámán a nemzetvédelmi miniszter és egy hódító ország hadserégének legfőbb parancsnoka. Elizeus adminisztratív feladatokat ellátó, jó meglátású lelkész, Géházi pedig az egyház egyik kisegítő alkalmazottja. Az elbeszélés elején felbukkanó két nő korunk globalizálódó társadalmában nem más, mint egy trófea-feleség és háztartási segítsége, egy rendkívüli fiatal lány egy fejletlen országból.

Férfiaknak szóló különleges tanítások?

Elizeus esetében, ha Isten embere vagy, még ha el is határolod magad a világtól, ellenőrzésed alatt tarthatsz bármiféle helyzetet.

Naámán esetében, ha szükségben vagy és őszintén keresed Istent, Ő megtalálni hagyja magát, teljes gyógyulást nyújt és megváltoztatja az is-

Egyszer portyázó csapatok mentek ki Siriából, és azok Izráel országából egy kis leányt vittek el foglyul, és ez Naámán feleségének szolgált...

2Királyok 5:2-3

tenségre, világra és életre vonatkozó felfogásodat.

Géházi kapcsán elmondható, hogy ha kapzsi és romlott vagy, ha az isteni ajándékokat saját hasznót hozó üzleté alakítod, Isten büntetést enged rád. Mindez akkor, ha férfi vagy, jó vagy rossz. Ami pedig a tehetetlen királyt illeti, aki csak futólag van megemlítve, Isten bocsássa meg éretlenségét.

Ha viszont nő vagy, csupán két lehetséges szerep között választhatsz ebben a történetben: vagy feleség, vagy a feleség szolgálója lehetsz. Csak a bevezetőben létezel, és választhatsz a szeszélyes feleség másodlagos, vagy a hadifogoly harmadlagos helyzete között, ahol az utóbbi félénken áttöri korlátait. Attól függetlenül, melyik szerepet vállalod, bár kulcsfontosságú a hozzájárulásod a történéshöz, az elbeszélés indításához, ahogy az elbeszélés távolodni kezd a háztól, teljesen eltűnsz a közéletből, mivel a „lényeges” cselekmény csupán férfiak vagy férfiak és Isten között történik.

Mivel tisztességes és lelkileg mélyen érzékeny keresztény vagy, ebben a pillanatban megállsz az olvasásban, és nem tudod, mit is higgyél. Hogy-hogy nem vetted észre eddig a férfi és nő közötti társadalmi-vallásos diszkriminációt a Szentírásban?

Teljességében a Biblia a nemek közti egyenlőséget hirdeti, amelyet úgy a teremtés, mint a megváltás is alátámaszt. Ha a nő megkülönböztetése és leigázása nem Isten elgondolása volt, akkor kinek születt meg a fejében? Ne siessünk Luciferre kenni a vétkeket!

Kerüljük továbbá a Genézis 3. fejezetéhez való menekülést. Tudjuk jól, hogy még a bűneset nyomán se átkozott meg Isten senkit és semmit. Mint aki kezdetől látja a véget, egyszerűen fájdalommal tekintett a jövőbe és előrelátta, hogy mi fog történni. Amit a Teremtő ebben a fejezetben elmond, nem más, mint az, hogy a bukás nyomán a családnak úgy a körülményei, mint a dinamikája is elkerülhetetlenül megváltozik. Kétségbeesett igyekezetében, hogy visszaszerezze azt, amit elveszített, a férfi magára vállalt egy szerepet, és a nő egy másikat. Úgy a forgatókönyv, mint a rendezés azonban az emberre mint kultúra- és civilizációalkotóra tart, Isten pedig az adott társadalmi rendeződésre korlátozta és alkalmazta hozzáférést az emberi lélekhez, valamint a jó és rossz közötti választás édeni lehetőségét biztosító eszközöket. Ebben az utolsó bekezdésben inkább Naámánhoz intéztem szavaimat.

Most pedig egy jó szó a nőknek: anyáinknak, hűgáinknak és lányainknak.

Köszönet nektek, Éva lányai, Isten lányai! Ha még találhattok lelketekben némi fizikai, érzelmi és lelki tartalékot, amiket férfiközpontú társadalmunk rendszeresen szabotált, kérünk, bocsásatok meg! Nem rosszasságból tettük, csak hanyagságból vagy a bűn okozta vakság miatt.

És ha még életben vagytok és tevékenykedtek a gyülekezetben, örülnénk, ha nem csak tanúi, hanem életre keltői is lennétek egy olyan társadalmi-vallásos légkörnek, amely igazságot szolgáltat visszamenőleg is valamennyi névtelen nőnek, aki a kizárólag férfiak által feljegyzett szent történelem lapjain előfordul vagy sem. ■

Ha van egy hozzászólásod, kérdésed, ötleted, megjegyzésed vagy témába vágó tapasztalatod, írd meg az alábbi címre: curierul.familiei@gmail.com

Az egyház és az állam különválásának nem kellene akadályoznia a vallásos üzenetet

ELIZABETH LECHLEITNER / ANN

Avallás kifejezésének szabadsága nélkül az alapvető kérdéseket – Mi az élet értelme? és Melyek az én jogaim és kötelezettségeim? – taglaló egyetlen párbeszéd sem teljes, nyilatkozta az Egyesült Államok Kongresszusának egyik tagja.

„Remélem, hogy az ötletbörzén mindig lesz helye a hitnek és a vallásnak; nem ellenőrzés végett, nem uralásuk végett, hanem hogy mindig helyük legyen ennél az asztalnál”, nyilatkozta J. Randy Forbes, idézve az AEÁ Legfelsőbb Bíróságának egyik mondatát az Első Módosításból.

Április 13-án a washingtoni VIII. Éves Ülésen a Vallásszabadságért J. Randy Forbes emlékeztette a résztvevőket arra, hogy az AEÁ Alkotmányának Első Módosítása szavatolja a vallásszabadságot, és nem azért volt megfogalmazva, hogy akadályozza a vallásos vitákat vagy a vallási közösségek véleményének kinyilvánítását, hanem hogy elsősorban ápolják a párbeszédet, amelyek nyomán a hitről és szabadságról szóló eszmék nyilvánossá válhatnak.

J. Randy Forbes, az Egyesült Államok Kongresszusának Virginiát képviselő republikánus párti tagja hozta létre a Kongresszus Imacsoportját, és úgyancsak ő az elnöke.

Attól tart, hogy az állam és az egyház elkülönülésének megőrzését célzó lelkes erőfeszítések akadályozni fogják a hit kifejezését.

„Mindenütt tilos táblákat látok. Mi ezt mondjuk: *Ez nem a megfelelő hely a hit vagy a vallás megbeszéléséhez*”, jelentette ki Forbes.

Az éves eseményt a Észak-Amerikai Vallásszabadságért Társaság, a *Liberty* folyóirat és az Advenstista Egyház szervezi. Az előző felszólalók között ott volt a jelenlegi államtitkár, Hillary Clinton, aki abban az időben New York szenátora volt, valamint John Kerry és John McCain szenátorok is.

Dave Hunt, az Oregoni Képviselők Kamarájának szóvivője ezt mondta: „Nagyon világosan kijelentettük, hogy a közpénz és a nyilvános döntések

nem szabad, hogy előnyben részesítsenek egy bizonyos vallást egy másik rovására; elmondtuk világosan, hogy az emberek szabadon gyakorolhatják a vallásukat, anélkül hogy mást is kényszerítsenek rá.”

Dave Hunt a Vallásszabadságért Évenkénti Vacsora Nemzeti Kiténtésében részesült a munkahelyi vallásszabadsági törvény javaslatáért, amelyet nemrégén megszavaztak Oregonban; Hunt azt nyilatkozta, hogy reméli, a törvény a többi államot is bátorítani fogja, és végül a szövetségi kormányt is, hogy hasonló intézkedéseket fogadjon. Megemlítette azt a nagyméretű támogatást, amelynek e törvény örvendett, és a vallásszabadságot *közös területnek* nevezte a nemzeti sokféleség számára. „A vallásszabadság és a semlegesség nem partizánügy, és nem is lehet az. Oregonban bebizonyítottuk,

hogy az emberek képesek együtt élni, túllépve politikai meggyőződéseiken és a hagyományokon.” David Hunt egyike volt azoknak a vallásszabadság-azon támogatóinak, akik megtisztelésben részesültek a különleges alkalomért tett erőfeszítéseikért.

Gregory W. Hamilton, Észak-Amerikai Vallásszabadságért Társaság elnöke elnyerte a 2010-es év A. T. Jones érméjét. Hamilton támogatta úgy az

oregoni munkahelyi vallásszabadságtörvény elfogadását, mint az 1923-as rendelet eltörlését, amely tiltotta ebben az államban a vallási öltözék iskolai viselését.

Samuel Ericsson, az Advocates International (ügyvédek, bírók és vallásszabadsággal foglalkozó vezetők szervezete) alapító elnöke Nemzetközi Díjat kapott. A kitüntetés elfogadása után Ericsson azt tanácsolta a résztvevőknek, hogy ne hagyják a véletlenül a vallásszabadsághoz fűződő ügyeket. „Miféle hívó vagy? Az, aki szembe üszik az árral? Vagy az, aki csak várakozik és reméli, hogy a dolgok jóra fordulnak? Te döntesz arról, hogy kezdeményezel, ha belevetted magad az ügybe, ha lelkes vagy, ha másokat is bevonsz és ha idődet és képességeidet erre a célra fordítod.” ■

Pozitív visszhangok és reménység

DR. VALENTIN NĂDĂȘAN

Az emberi erőfeszítések és az Egészségügyi Expót előkészítő lényeges beruházások nem maradtak visszhang nélkül. A látogatók érdeklődése tartósan bizonyult, és egészségügyi klubok megszervezésében öltött alakot három marosvásárhelyi gyülekezetben. Ezek a klubok jelenleg teljes gőzzel működnek, és úgy az orvosi személyzet, mint a gyülekezeti tagok nagylelkű és szakavatott segítségének örülhetnek.

Az Omega gyülekezetben szív- és érrendszeri betegségekre, testmozgásra és táplálkozástudományra összpontosító előadások zajlottak. A helyi csapatnak a ménesi orvosi misszióiskola diákjai segítettek. A vásárhelyi C gyülekezetben ugyancsak egy táplálkozási klubot szerveztek, amelyben fiatal orvosok, diákok és fáradhatatlan szakácsnők lelkes csoportja tevékenykedik. A szakácsnők vegetáriánus falatjait örömmel kóstoltgatták és értékelték a résztvevők. A harmadik klub pedig márciusban indult be a B gyülekezetnél, ahol különleges érdeklődést tanúsítanak a magyar nyelvű lakosok.

A 2009-es év tulajdonképpen a kezdete óta igen tevékeny évek bizonyult a Dél-erdélyi Egyházterület minden részén. 2009 elején Brassóban bontakozott ki egy Egészségügyi Expó, amely nagy látogatottságnak örvendett az Orvosi Egyetem épületében. Az eseményt valamennyi brassói hírközlő szerv meghirdette és beszámolt róla. A kiállítás következtében több klub szerveződött úgy Brassóban, mint a

szomszédos településeken is, például Tatrangban.

Kiállítások vagy egészségügyi klubok lettek szervezve több városban és faluban is: Szebenben, Szentágotán, Kézdivásárhelyen, Faragóban, ... Alsóidecsen, Sármáson és további helységeken. A szebeni munkáról Creța Marius lelkész ezt mondta: „Az Astra Megyei Könyvtár keretében működő egészségügyi klubunk ez év január 15-én indult be. A résztvevők száma meghaladta a százat, és a kéthetente sorra kerülő találkozókön átlagosan ötven személy jelenik meg. Az orvosi előadásokat a szebeni dr. Despina Tica, dr. Florin Teodoru és a medgyesi Roland Herman fogorvos tartották, de besegített a Ménesi Egészségügyi Központ egyik orvosa is, dr. Valeriu Gheorghijă. A testsúly-, zsírtömegszázalék és vérnyomásmérés mellett a vércukor- és koleszterinszint mérését is igényelni lehetett. Az Astra Könyvtár reklámozza a tevékenységünket, és rendelkezésünkre bocsátotta székhelyének előcsarnokát, ahol előadásokat tartunk. Minden egyes szemináriumot kóstölő és ételreceptek bemutatása követ.”

A helyi gyülekezet: lényeges kapocs az egészségesebb élethez

Ezelőtt három évtizeddel Finnország volt a szív- és érrendszeri megbetegedések okozta elhalálozások világlístáján az első ország. „Bizonyos intézkedések alkalmazása, mint például egyszerű változtatások az étkezés-

ben, dohányzásról való leszokás és napi félórás mozgás bevezetése nyomán a halandóság nyolcvan százalékkal csökkent”, nyilatkozta dr. Pekka Puska, a szívbetegségek megelőzését szolgáló finn program fő kezdeményezője és a World Heart Federation jelenlegi elnöke, aki ez év februárjában részt vett a Román Kardiológiai Társaság egyik tanácskozásán. A program rendkívüli hatékonysága a több területen fogantatott intézkedések összehatásának köszönhető: a helyes táplálkozásra vonatkozó tanácsok gyakorlatba ültetésének minden egészségügyi szolgáltatásban, különösen az alapvető intézményekben, a különféle nem kormányzati szervezetek és tömegtájékoztatói szervek segítségével történő, egészséges táplálkozást támogató programoknak, az iskolákban és nevelési intézményekben folyó információs előadásoknak, az élelmiszeriparral kötött egyezségnek, amely révén reklámozza az egészséges táplálékokat és a törvényerőre emelt intézkedések elfogadásának.

Nyilvánvaló, hogy a jelen a megfelelő idő a széleskörű és egybefüggő eseményekre. A helyi adventista közösségek, ahol jól felkészült orvosi személyzet és egészségügyi misszióra készsége laikusok vannak, kiváltságos helyek ebben a fontos munkában.

Jézus példája minket is kötelez. A nagylelkű erőfeszítések szikrája nem hunyhat ki. A bővelkedő életet előidéző forradalom lehetséges, és valamennyien tevékeny jobb kéz lehetünk ebben a munkában. ■

ASI Románia

– az értékalkotás másfajta módja!

dr. LEONARD AZAMFIREI,
egyetemi tanár, az ASI alelnöke

Az ASI Egyesület (Romániai Adventista Üzletemberek Társasága) egy olyan szervezet, amely tizenhárom évnél tevékenység után jól megérdemelt elismerést váltott ki nem csak a hazai, hanem az európai szintű adventista körökben is. Olyan üzletemberek gyűltek a zászlaja alá, akik hiszik, hogy az üzleti tevékenység kezelésében kettős felelősség hárul rájuk: Isten és ember-társaik javára kell fordítaniuk anyagi javaik egy részét. Az ország különböző részein megvalósított tervek számának és minőségének köszönhetően az ASI egyesület hatékony, kézenfekvő megoldásnak bizonyult kisebb-nagyobb tervek kivitelezésére. Csupán néhányat említünk az általa támogatott, több tíz tervezet közül: a Sola Scriptura levelezőiskola, a Speranța tévéadó, a ménesi Egészségmegőrző Központ, a „Mihai Ionescu” bukaresti általános iskola, a vásárhelyi „Omega” oktatási intézmény. 2008-ban az Európa szintű, Romániában megtartott találkozók megszervezésével a nemzetközi elismerést is kivívta. Ezt a jó hírnevet tetézi az a tény is, hogy jelenleg az ASI Románia a legnagyobb létszámú, ilyen jellegű szervezet egész Európában.

Az egyesület tevékenysége alkalmazkodott az idők folyamán a létező valóságokhoz és szükségekhez. Természetesen az ASI működőképességét is a változó, olykor kedvezőtlen gazdasági

körülmények határozzák meg, annak ellenére, hogy az egyesület tagjai igyekeznek hűségesen eleget tenni elkötelezettségeiknek.

A beérkező tervek felmérésén is változtattak idővel: az enyhítések és szigorítások egyaránt azt a célt szolgálják, hogy a tervek felbecslése minél tisztább és tárgyilagosabb legyen, és jelentkezők valamennyien azonos eséllyel induljanak. Azért igyekszünk a minél jobb együttműködésre, azért keressük a lehető legjobb megoldásokat az adatok gyűjtésében, azért szabunk meg tiszta, közérthető osztályozási szabályokat, hogy a kiválasztott, majd teljesen vagy részlegesen – támogatott pályázatok értékes és minél szélesebb körben hasznos tervek legyenek.

A jelenlegi gazdasági gondok ellenére a szervezet idén is támogatni fog anyagilag néhány evangélikációs, oktatási, orvosi és társadalmi tervezetet. A támogatást megpályázó tervek adatait e-mailben kell beküldeni kiértékelésre (www.asiromania.ro). A leírásból tűnjön ki az illető terv azon képessége, hogy azonosítani és orvosolni tud egy bizonyos, jól meghatározható közösségi gondot, a kivitelezéshez hozzájáruló személyeknek pedig bizonyítaniuk kell, hogy képesek véghez vinni a kitűzött tevékenységeket. Elfogadjuk azokat a terveket is, amelyek egyéb forrásból is támogatva vannak. A kérelmezőnek kötelező módon jó kapcsolatban kell

lennie az egyházzal. Az ASI egyesület nem támogat kifejezetten üzleti célú terveket, és nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a felajánlott anyagi segély olyan tervek megvalósítására legyen fordítva, amelyeket az egyház mint közösség élvezhessen.

A 2011-es évi támogatásra jelentkező terveket július végéig kell beadni. Bátorítunk, hogy vállalatok közvetlen szerepet a szervezet fenntartásában is. Az anyagi forrás soha nem lesz túl bőséges a létező szükségekhez, ezért minden támogatásnak akad helye. Kapcsolódjatok be az ASI szervezetbe a közös erőfeszítés érdekében, és hitetek gyakorlásának egészen biztosan meglepő eredményei lesznek!

Azok oldalán is helyet foglalhattok, akik segítséget kérnek, akik egy jónak ígérkező tervet nyújtanak be, hiszen szükség van ilyen tervekre. Küldjétek be őket az ASI egyesületéhez. Lehet, hogy a ti tervetek is a támogatásra kiválasztott pályázatok listáján lesz az októberben megtartott, craiovai tanácskozás után.

Az ASI egyesület erőteljesen ragaszkodik az Adventista Egyház értékeihez. Ez is egy mód annak ismertetésére, mit hiszünk, hogyan élünk, s hogyan bemutatjuk Krisztust és értékeket alkotunk. ■

A gyülekezet presbitere

AUREL NEAȚU

A hhoz, hogy a presbiter befolyásos legyen a gyülekezetben és rajta kívül, nagyon fontos a lelkiségének személyes vetülete. Nem nyújthat másoknak abból, amivel nem rendelkezel: „Nem gyakorolhattok olyan befolyást, amely átalakítson másokat, ha nem aláztátok és nem nemesítettétek meg saját szíveteket, érzékennyé téve Krisztus kegyelme révén” (Ellen White, *Evangelizálás*, 48).

Ilyen értelemben a presbiter legyen:

☞ Elkötelezett keresztény – mély lelkiség és erős jellem szükségeltetik a keresztény vezető részéről. Csakis a Krisztussal való naponkénti szoros kapcsolatból fejlődhetnek ki e vonások, és állandó folyamatnak kell lennie, amelyben a presbiter naponta tanulmányozza a Bibliát, elmélkedik és imádkozik.

☞ Jó családfő – A Biblia azt sugallja, hogy a saját családdal való kötelek megfigyelése az egyedüli lehetőség kideríteni azt, ha valaki képes-e vagy sem presbiternek lenni. Ha megtanultátok irányítani saját családotokat oly módon, hogy tagjai szoros kapcsolatban legyenek veletek és Istennel, akkor nagyon valószínű, hogy ugyanaz lesz a válasz a gyülekezet családja részéről is.

☞ Példa az erkölcsi tisztaságra – „Légy példa a hívőknek... a tisztaságban” (1Tim 4:12).

☞ Példa az adakozókészségben – ne kérjétek a gyülekezeti tagoktól több áldozatot, mint amennyit ti hoztok. A

A köztetek lévő presbitereket kérem én, a presbitertárs, és a Krisztus szenvedésének tanúja, és a megjelenendő dicsőségnek részese; Legeltesétek az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem örömezt; sem nem rút nyereszkeskedésből, hanem jóindulattal; sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példányképei a nyájnak. És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek hervadatlan koronáját.

1Péter 5:1-4

tizedben való hűség bátorítani fogja a többieket is a helyes sáfárságra.

A presbiter feladatai:

☞ A felszentelt vén tekintélye és tevékenysége csakis a helyi gyülekezetre korlátozódik, amelyben megválasztották.

☞ A gyülekezet vallási vezetőjeként állandóan arra igyekszik, hogy tanítással és példaadással teljes keresztény tapasztalatra vezesse a gyülekezetet.

☞ A lelkész irányítása alatt vagy hiányában levezetheti a gyülekezet istentiszteleti alkalmait és valamennyi adminisztratív jellegű tevékenységét.

☞ Támogatja az összes ügyosztályt és a misszió valamennyi tevékenységét.

☞ A lelkész hiányában, de az ő beleegyezésével a bizottságok és testvérgyűlések elnökeként szolgál.

☞ Az egyházterületi elnök beleegyezésével a lelkész képviselőjeként elvégezheti az esketési és úrvacsorai istentiszteletet.

☞ A gyülekezet elé tárja és szavazásra bocsátja az új vagy távozó tagok ajánlólevelét.

☞ A lelkéssel vagy a bizottság más tagjaival meglátogatja a gyülekezeti tagokat.

☞ Missziós jellegű látogatásokat tesz, elsősorban a gyülekezet volt tagjainál és a látogatóknál.

☞ Megszervezi és irányítja a keresztségi előkészítő órákat.

☞ Átfogó képpel rendelkezik az életről és a gyülekezeti tagok viselkedéséről, hogy

ekként egyik se éljen rendetlen életet.

☞ Közvetítőként szolgál a gyülekezeti tagok nézeteltéréseinek megoldásában.

☞ Felülvizsgálja a pénztáros és a pénzügyi bizottság tevékenységét.

☞ A lelkéssel együtt részt vesz és szolgál a gyerekbemutató istentiszteleteken.

☞ A lelkész hiányában előkészíti vagy elvégzi a betegek megkenési szertartását.

☞ Hirdeti az Igét és a tantételeket.

☞ Együttműködik az egyházterületi tisztviselőkkel és osztályvezetőkkel.

☞ Gondoskodik, hogy a helyi gyülekezet idejében értesüljön minden adománnyal.

☞ Támogatja a világszéles missziót.

☞ A tized hűséges fizetőjeként sokat tehet azért, hogy a gyülekezeti tagok is hasonlóan tegyenek.

☞ Foglalkoztassa a gyülekezet nevelése az Istentől kapott képességeik felhasználása terén.

„Ezekről gondoskodjál, ezeken légy, hogy előhaladásod nyilvánvaló legyen mindenek előtt. Gondot viselj magadról és a tudományról; maradj meg azokban; mert ezt cselekedvén, mind magadat megtartod, mind a te hallgatódat” (1Tim 4:15-16). ■

Ki vagy?

LIDIA MÄRGINEAN

Jeroboám, az északi királyság első királya nagyon hamar elbukott. Bálványimádóvá vált, és a népet is magával rántotta a bűnbe. Bár több ízben részesült dorgálásban, nem akart figyelni az intésre. Abban az időben egyik fia, Ahija megbetegedett. A király tanácsára, felesége elment áruházban Ahija prófétához, hogy megtudakolja a gyermek sorsát. Isten felfedte a prófétának, ki jön hozzá, és Ahija ezekkel a szavakkal fogadta: „Jöjj be Jeroboám felesége; miért tetteted magadat másnak?” Aztán kemény szavakat hallott a próféta szájából, és ezek megtörték a szívét. Megrettenve tért haza, hogy megállapítsa: a próféta beszéde beteljesült.

A bibliai történelem során más epizódokkal is találkozunk, ahol különböző emberek meg akarták változtatni azonosságukat, és másnak adták ki magukat. Egy másik ismert eset a Jákóbé, aki Ézsauanak tüntette fel magát, hogy megszerezze a nem neki járó áldást. A gibeoniták távoli népnek adták ki magukat attól való féltükben, hogy életüket veszítik. A példákat sorolhatnánk.

Világunk bátorítja a hasonló magaviseletet. Mintha csak egy nagy karnevál résztvevői lennénk, az a kihívás ér, hogy változtassunk azonosságunkon, s különféle álarcokat árusítanak: ünnepieket, szombatiakat, hétköznapiakat, otthoniakat, munkahelyieket, stb.

Visszatérve Jeroboám feleségéhez, töprengök, vajon miért akart másnak látszani? Azért, hogy ne tudják meg, hogy a király felesége.

Napjainkban miért akarna valaki másnak látszani? Gondolom, hogy

De mikor meghallotta Ahija az ő lábainak zörejét, a mint az ajtóhoz közelgete, monda: Jöjj be Jeroboám felesége; miért tetteted magadat másnak? Én te hozzád kemény követséggel küldettem.

1Királyok 14:6

ugyanazon oknál fogva: hogy ne tudják meg... Talán félelem, megfosztottság, elégedetlenség vagy más tulajdona utáni égető vágy késztet, esetleg egyszerűen másnak akarsz tűnni. Mindazok, akik változtattak azonosságukon, csalással vitték véghez, hazugsághoz folyamodtak – ami bűn –, a következők pedig fájdalmasak voltak. Jeroboám felesége csak azért változtatott külsején, hogy megtudja: senki jó nem marad meg Jeroboám családjából, mert az egyetlen jó haldoklik. Jákób éveken keresztül hordozta vétke terhét, és a maga során megízlelte a csalás keserűségét. A gibeoniták örökre azokkal az ócska ruhákkal és lábbelivel maradtak, amelyek a szolgaságra emlékeztettek. Az azonosság bármiféle megváltoztatása túl sokba kerül ahhoz, hogy örülhess feltételezett kiváltságainak.

Te, 21. századi kisasszony vagy nő kicsoda vagy?

Ha feleség vagy, *tudni kell azt rólad*, hogy hűséges vagy férjedhez életed minden vonatkozásában, megfelelő segítség vagy számára, őt pedig jó szemmel nézik mindenütt ne-

ked köszönhetően. Ha anya vagy, *kell hogy tudják rólad*: gyermekeid jó viselkedésűek, számodra ők a legfontosabb misszióterület, a legjobb példát találják meg benned és boldognak neveznek. Ha serdülő lány vagy, *kell hogy tudják rólad*: egy felborult értékrendű világban, méltóságod, természetességed és tisztaságod látható. Ha nagymama vagy, *tudnivaló legyen*, hogy bölcsességed, amivel Isten felruházott az évek során, világít az egyenes ösvényen, és az Általa a szívedbe ültetett szeretet és szelídség segít unokáidnak a jó utat választani.

Tulajdonképpen kik vagyunk? Jézus Krisztus nemzetségtáblázatában (Lk 3) az mondatik Ádámról, hogy „ő Istené”, azaz az Ő gyermeke. Mi valamennyien Isten gyermekei vagyunk úgy a teremtés, mint a megváltás által is; a világ-egyetem Urának a gyermekei, hercegek és hercegisasszonyok vagyunk; ez jelenti a vágyott azonosságot. Királyi gyermekeként a méltóság kell hogy jellemezzen. Ezt a nevet tisztességgel kell hordoznunk, hogy dicséretet szerezzünk Királyunknak életünkkel, beszédmódunkkal, öltözetünkkel, viselkedésünkkel, tisztán megőrizve azonosságunkat. Aki nincs megelégedve a fentről kapott azonossággal, és másat keres helyette, a hazugság atyját választja urává. Ha pedig mindezeket tudod, miért akarnád másnak tettetni magad? ■

TÖRD MEG A CSENDET! – A gyerekek vagy házaspárok kihasználása ellen tiltakozó anyagok

A női misszió osztály a lelkészek és hívek, egyszersmind a nagyközönség rendelkezésére bocsát néhány segédanyagot, amely a gyerekek vagy házaspárok kihasználásáról szól.

Ezek a nyomtatványok elérhetőek lesznek Románia összes adventista gyülekezetében, de az érdeklődő letehető az adventista egyház hivatalos honlapjáról – www.adventist.ro – is.

Arra bátorítunk, terjesszék ezeket az anyagokat úgy elektronikus formában (link formájában honlapokon, a szociális hálózatokon vagy e-mailben), mint nyomtatvány formájában is, elküldve azoknak, akik érdekeltek lehetnek ebben a témában.

Továbbá arra is biztatunk, hogy tegyék közzé a www.itfaces.me/ro európai honlapot, amely a nemi visszaélés témájával foglalkozik. A honlap tartalma folyamatosan van frissítve és román nyelvre fordítva.

A hívő emberek: a világ reménysége – Jean-Louis Tauran bíboros felhívása Bakuban

A Vallásközi Párbeszéd Pápai Tanácsának elnöke, Jean-Louis Tauran bíboros az elmúlt napokban beszédet mondott Azerbajdzsánban, a Bakuban összegyűlt vallási vezetők világtalálkozóján. A Szentszék mellett működő francia bíboros a Vatikáni Rádióknak a következőkben foglalta össze a jelentős vallási értekezleten elhangzott beszédét.

Hozzászólásában elsőként arra emlékeztette a vallási vezetőket, hogy a globalizáció nem jelenti azt, hogy automatikusan megvalósul az emberi testvériség. Sőt ennek sokszor az ellenkezője történik. Annál fontosabb ezért, hogy azok, akik hívőnek tartják magukat, beszéljessenek, törekedjenek egymás jobb megismerésére és vizsgálják meg azokat a lehetőségeket, amelyeket a vallások közötti párbeszéd nyújt arra, hogy a társadalomban érvényre jussanak az értékek. El kell kerülni azt, ami a legnagyobb akadályt jelenti az egyetértés szempontjából: a relativizmust és

az intoleranciát. A bíboros beszédében hangsúlyozta, hogy a hívő emberek jelentős mértékben elősegíthetik azt, hogy a mai világ építkezzen, ne pedig romboljon.

(részlet: <http://www.radiovaticana.org/ung/Articolo.asp?c=377430>)

Vatikáni rádió, május 4

Kórustalálkozó Bálványosváraán

Május 29-én egymás után érkeztek a személygépkocsik Erdély különböző tájairól Bálványosváraára: itt került sor a Kolozs megyei magyar kórusok

találkozója. A következő helységek gyülekezetei képviseltették magukat: Vajdakamarás, Mezőkeszű, Szék, Magyardéce, Margitta, Nyíres, Bálványosvára, Torda és Egerbegy, Szamosújvár, Kolozsvár, valamint a szamosújvári körzet ifjúsági kórusa (Agnus Dei) és a Maros megyei Advent női kórus, amelyet örömmel régi karmestere, Józsa Zoltán lelkész vezetett. Hála Istennek, aki visszaadta egészségét!

Szombat délelőtt a kórusok egyenként és egymás után szolgáltak két-három énekkel. Jelen volt a falu polgármestere is, aki egyszerűen és egyszerűen szólott a közösséghez. Meghatódva említette meg, hogy korábban ő is énekelt egyházi kórusban, valamint szép bizonyítást tett (névtelenül) a szomszédjában lakó adventista családról, ahol minden héten felhangzik a szombatkezdő és -záró ének, amelyet a kapun túl is hallani.

A nagyon rövid ebédszünet és a közös kóruspróba után következett a dél-

utáni istentisztelet: valamennyi megjelent kórus egyesített szolgálata. A váraljai gyülekezet nagytermét teljesen kitöltötték a kórustagok, több mint kétszáz személy, a vendégek pedig a karzatra szorultak.

Különös érzés volt hallani, hogyan csendül fel ennyi ember hangja egyszerre, és milyen szépen válaszolnak olyan kórusvezetők irányítására, akikkel még sose énekeltek. Talán egy kis ízelítő volt abból, ahogyan a megváltottak fogják érezni magukat Jézus jelenlétében, együtt énekelve azokkal a mennyei angyalokkal, akiket sose láttak addig?

Tájékoztatás az Adventista Egyház Generálkonferenciájá- nak eseményeiről

Az Adventista Egyház 59. Nemzetközi Ülésére, amelyre június 23-a és július 2-a között kerül sor az atlantai Georgia Dómban, több tízezer adventista résztvevőt várnak. Azok számára, akik az ülés híreit szeretnék figyelemmel kísérni, az egyház több lehetőséget is felajánl a napi adások, riportok és elemzések nyomán követésére.

Az adventista hírügynökség (ANN) fogja közölni a híreket és riportokat saját honlapján (news.adventist.org), valamint napi podcast is működni fog (Atlanta 2010 Today). Ráadásul az ANN naponta fog hírösszefoglalót készíteni, ez lesz az Adventist NewsLine – World Session Edition, amelyet a Hope Channel éjjeli 1:30-kor fog közvetíteni.

Az *Adventist Review* ugyancsak beszámol a szesszióban hozott döntések jelentéseiről a folyóirat naponkénti számaiban.

Az ANN az ülés frissített híreit a twitter.com/adventistnews honlapon is közzélni fogja.

„Azt szeretnénk, hogy az egyház tagjai megtudják, mit tesznek, mondanak és szavaznak a vezetőik”, jelentette ki Rajmund Dąbrowski, egyházunk kommunikációs osztályának igazgatója. „Csapatunk híreket fog közvetíteni a munkapolitikát és pénzügyet érintő napirendi témákról, valamint riportokat az ülés idejéről, személyiségeiről és egyedi vonásairól.”

Az ANN honlapjának első oldalán feltűnő Atlanta 2010 Today az egyház új vezetőivel készítendő riportokat, interjúkat ismert meg a közönséggel, valamint az ülés istentiszteleteit, zenéjét és a Nemzetek Parádéját.

„A világszéles egyház ülése egyedi és izgalmas tapasztalat, a podcast pedig az egyház legfontosabb eseményére telepít át titeket, hiszen általa a hallgatók ugyanazokat a tapasztalatokat tudják átélni, mint az Atlantában levő közel hetvenezer adventista”, jegyezte meg John Smith, a podcast készítője.

Az ANN naponkénti híradója, az Adventist NewsLine lehetőséget nyújt a nézőknek betekinteni az ülés tevékenységeibe és értesülni a napi hírek összefoglalásáról. Az adás készítője, if. Williams Costa, az egyház kommunikációs osztályának társigazgatója kijelentette, hogy a cél az egyház informálása az események alakulásáról és a változásokról.

„Ha a kommunikáció világos, hozzájárul ahhoz, hogy mindenki jobban bizon a világszéles egyházban”, mondta if. Williams Costa.

Az Atlanta 2010 Today și Adventist NewsLine június 23-ától, szerdától lesznek sugározva. További hírekért látogassatok el az alábbi honlapokra: news.adventist.org vagy gcsession.org.

Dél-Amerika közvetíti a szombat üzenetét

Május 15-én, szombaton több száz dél-amerikai adventista vonult ki az utcákra egy olyan kontinentális kampány keretében, amelynek célja az volt, hogy megérintse a szíveket és csontvelő-donorokat szerezzenek, maláriaellenőrző teszteket osszanak és egészségtámogató kezdeményezéseket ismertessenek.

Az egyház vezetői azt nyilatkozták, hogy az esemény és harmincmillió folyóirat szétszórása a hetednap

bat hangsúlyozására lett megszervezve mint családi, fizikai és szellemi reménységnap és Istennel való jobb kapcsolat elősegítője.

A kezdeményezés lendületet adott felvonulások megszervezésére úgy a nagy-, mint a kisvárosokban. Sok városban hangszórókat szereltek a teherautókra, gépkocsikra és motorbiciklikre. Az üzenetet szombaton közvetítették Tocantins államból: Brazíliában és Argentínában repülőről és léghajóból, az Amazonászon csónakból, Augustinópolisban pedig lóhátról.

„A szombat üzenete jelentős a mai népességnek, amely fergetegesén él, és számos tevékenység foglalja le, mivel szükséges megállniuk és elgondolkozniuk az életről az Istennek és a szomszédokkal ápolt kapcsolat nézőpontjából”, jelentette ki Erton Köhler, a Dél-amerikai Adventista Egyház elnöke.

Az itteni adventista egyház korábbi kezdeményezései között megtalálható a 2008-as Reménység Nap, amikor húszmillió folyóiratot terjesztettek szét, és a tavalyi Reménység Otthonai, amikor a tagok meghívták ebédre a barátait.

Porto Alegre polgármestere, Jose Fortunati megjegyezte, hogy az egyház gyakorlati erő az emberek életében; ezzel utalt az egyház globális, erőszakellenes kampányára (*Fejezd be most!*) a nők és gyerekek érdekében.

A különböző területeken élő adventisták karavánokat szerveztek meg, ahol vért lehetett adni, bejegyezték a több száz lehetséges csontvelő-donort, és egészségellenőrző teszteket valamint egészséges étellel kapcsolatos tanácsokat nyújtottak.

Dél-Amerikában körülbelül 2,1 millió adventista él. (*Felipe Lemos/DAU/ANN*)

Levél az Olvasóknak

Ha olyanok nem leszteek...

Igyekeztem kellett a munkám befejezésével, ezért az *Adventszemle* egyik számának anyagát magammal vittem kétnapos látogatásomra szeretteimhez. Reggel, mielőtt még megélnék volna a ház, nekifogtam javítani a cikkeket, remélve, hogy a csendben hamar be fogom fejezni. Csak korai látogatót nem kalkuláltam bele a tervbe: halkan nyílt az ajtó, és a három és fél éves Kamilla előbb a fejét dugta be, majd óvatosan besompolygott. – Már felébredtél, kis manó? – tudakoltam tőle a nyilvánvaló tény, amire magabiztosan világosított fel, engem, a tudatlant: – Nem kell halkan beszélned, már mindenki felébredt a házban! Hm... kezdtem észrevenni.

– Mit csinálsz, néne? – cincogta. – Dolgozom, javítok... magyaráztam a lehető legegyszerűbben, reménykedve, hogy elapadnak egy órácskányi időre a kérdései. Ő viszont mint egy kiscica, odacsömbölyödött mellém, és nézte, hogy serceg a piros ceruza a fekete betűkön. Majd illedelmes, halk hangon: – Néne, mit csinálsz te ott? – Dolgozom, kicsi szívem. És ha erre az üres lapra nekifogsz rajzolni csendben, akkor nagyon hamar befejezem a munkám, és játszhatunk, jó? – Jó, egyeztet bele. Fél perc erejéig.

Kiment a szobából, és kíváratva apró flakkal tért vissza, amibe egy pálcikát mártogatott, azt pedig végigsimította a nyelvén.

– Mit csinálsz, Kamilla? – kérdeztem most én.

– Gyógyítom a nyelvem; így né, kenem ezzel, és megöli a bacilusokat!

Hú, gondoltam magamban, ennek fele se tréfa, ez a gyerek valamilyen fertőtlenítő szert nyalogat. Elkértem a flakont tőle, valami gyógyszer neve volt rajta, és alatta apró betűs írással az állt, hogy gyerekek elől elzárva tartandó (viszont gyerekeket is kezelnek vele, persze, ha a szülő adagolja).

– Kamilla, erre az üvegre az van ráírva, hogy „nem gyerek kezébe való...”.

Nem replikázott rá, csak óvatosan visszavette a kezemből, vetett rá egy rövid pillantást, aztán mint aki akkor fedezi fel az igazságot, komolyan közölte: – Tényleg azt írja... Csak felnőttek kezébe való.

Mit mondhatnék erre? Csak azt, amit hiszek is. ...*Ha meg nem tértek és olyanok nem leszteek mint a kis gyermekek, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába.*

Kovács Judit

Ezt az oldalt az olvasók kéréseinek szántuk. Levelezési rovatunkban lapunk munkatársai fognak válaszolni a beküldött kérdésekre. Arra kérünk mindenkit, hogy illedelmes, helyénvaló kérdéseket tegyenek fel, amelyek bibliakutatásukat és lelki töprengéseiket tükrözzék. Legyenek általános érdeklődésre igényt tartó kérdések, nem támadó vagy kicsinyeskedő megjegyzések. Fenntartjuk a döntés jogát arra, hogy nyilvánosan vagy csak magánlevélben válaszoljunk a feltett kérdésekre. Megteszünk mindent annak érdekében, hogy az igényeknek eleget tegyünk. Ha ez mégse lehetséges időnként, kérjük a szíves megértést. E kezdeményezésnek az a célja, hogy közel kerüljünk olvasóinkhoz, és választ nyújtsunk tépelődéseikre. A kérdéseket a következő e-mailcímre kérjük eljuttatni: curierul@adventist.ro vagy postacím: *Curierul Adventist*, str. Erou Iancu Nicolae, nr. 38–38A, Voluntari – 077190, jud. Ilfov. Köszönjük az együttműködést!

Tényleg minden dolog megengedett?

Kérdés:

Kissé neheztelek Pálra egy elhirtelenkedett és ellentmondásos kijelentése miatt, amit megismétel. A szóban forgó kijelentés így hangzik: „Minden szabad nekem” (1Kor 6:12; 10:23). Állítása teljesen megtévesztő: egyáltalán nem igaz, hogy minden szabad. Vagy tévednék? Tényleg minden dolog megengedett?

Válasz:

Kövessük nyomon a múlt számunkban elkezdett témánk megbeszélését.

A szöveg második akadálya a görög *pántá* kifejezésre vonatkozik. Szótárbeli jelentése: minden, mindenféle, bármi. A szótárbeli jelentés ismerete viszont nem elegendő a szövegkörnyezetbeli értelmének meghatározásához. *Minden, mindenféle, bármi* lehet abszolút jelentésű is, úgy ahogy a kifejezés nyilvánvaló értelme sugallja, de vonatkozhat korlátozott alkalmazásra is, ami más nyelvekben is gyakorta megtalálható jelenség, különösen a bibliai nyelvekben. Íme néhány korlátozott jelentésű példája a *minden* szónak.

„És a mit könyörgésekben kértek, *mindazt* meg is kapjátok, ha hisztek” (Mt 21:22). Ez az összesség nem foglalja magába a bűnös kívánságokat, felfuvalkodott elvárásokat, haszontalan dolgokat, hanem *mindazokra* a dolgokra vonatkozik, amelyek kérésére Jézus biztat az Ő tanításainak függvényében. „Annakokáért amit parancsolnak néktek, *mindazt* megtartsátok és megcselekedjétek” (Mt 23:3). Jézus nem utalhatott bármilyen parancsolat-

ra vagy rabbinikus elvárásra, mivel ezeket Ő gyakorta támadta; itt szigorúan a Szentírás olvasására és magyarázatára tett utalást. „*Minden* tiszta ugyan” (Róm 14:2.20). Ez az ige nem azt állítja, hogy bármilyen szennyet és a törvény által tiltott húsokat el lehet fogyasztani; az ételek ceremonális tisztátalanságára céloz, amelyet a nem zsidó környezettel való állítólagos fertőzésükből szereztek (lásd 14–17 verseket és Mk 7. fejezetét).

„...*mindent* megismerttet veletek Tikhikus...” (Ef 6:21). Kifejezetten csak a Pál helyzetére vonatkozó hírekre vonatkozik! „... akiért *mindent* kárba veszni hagytam” (Fil 3:8). Csakis azokra a dolgokra céloz Pál, amelyekkel korábban dicsekedett (5–7 versek), s nem azt sugallja, hogy előzőleg a világ minden dolgával rendelkezett, amelyeket aztán elveszített volna. „Köszöntsetek *minden* szentet a Krisztus Jézusban” (Fil 4:21). Érthető, hogy a Filippiben lakó hívekről van szó és esetleg azokról, akikkel még találkozni fognak; nem vonatkozik a földön és a mennyben levő összes szentre, élőkre és holtakra, emberekre és angyalokra. „Ti gyermekek, szót fogadjatok a ti szüleiteknek *mindenben*” (Kol 3:20). Itt a *minden* azokra a dolgokra utal, amely a szülők jogos tekintélyét képezi, semmi esetre sem abszolút értelemben kell venni: ha az apa lopásra akar készíteni, vagy az anya hazugságra tanít, esetleg mindkettő tiltja, hogy megkeresztelkedj, mivel muzulmánnak, zsidónak, ateistának, buddhistának vagy Szentírást nem ismerő keresztény vallásúnak született, vajon ekkor is engedelmességednek kell?

„Ti szolgálak, szót fogadjatok *mindenben*” (Kol 3:22). Érthető, hogy az úr és a szolgálta közti különleges kapcsolatból származó köteleességekre vonatkozik; ki vannak zárva azok az esetek, amikor a gazda az állam vagy Isten törvényébe ütköző dolgot követel a szolgáltól.

„*Mindent* megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok!” (1Tess 5:21). Semmi esetre sem arra készíti a hívőt, hogy e világ minden dolgát, jót és rosszat megvizsgáljon; szigorúan a profetikus vonatkozású jelenségekre céloz, lásd 19–20 verseket. „*Minden* tiszta a tisztáknak” (Tit 1:15). A szerző nem világít rá a világegyetem minden dolgára, még csak a létező összes ételfélére sem, hanem kizárólag a keresztények és zsidók vagy zsidóközönségi vita tárgyát képező táplálékokra utal: a nem bibliai, hanem hagyománybeli szabályokra, berögződésekre és babonákra a nem zsidó környezetben történő szertartási szennyeződésekre (lásd 14. vers). „... és az egész népet meghintette” (Zsid 9:19) [egész = teljes, minden – a szerk. megj.]. Nagy valószínűséggel nem jelenti a nép minden egyes személyének külön meghintését, hiszen ez több hónapot vagy évet vett volna igénybe Mózes részéről. „És csaknem *minden* vérről tisztítatik meg a törvény szerint” (Zsid 9:22). A szövegkörnyezetből érthető, hogy a szentély tárgyairól és részeiről, valamint az imádókról van szó; a szerző nem azt mondja, hogy a papok a világ minden tárgyát vérről tisztították meg.

Ezek a példák azt szemléltetik, hogy a *minden* határozószó viszonylagos értelemben is használható, a beszélgetés

Mit hirdessünk? KRISZTUS LEGYEN A KÖZPONTBAN!

Minden szolgálat lényege, hogy az ént figyelmen kívül helyezze, és helyette Krisztusról beszéljen. Minden munkásnak arra kell törekedni, hogy szóval, tettel és tanítással Krisztust magasztalja fel (109. Kézirat, 1897).

Az igazság útján járó munkásoknak Krisztus igaz életét kellene szemléltetniük, mint olyan értékes világosságot, ami nem új ugyan, de amely egy időre elkerülte az emberek figyelmét. Személyes Megváltónként kell elfogadnunk Krisztust, és akkor Isten nekünk tulajdonítja Krisztusban való igazságát. Ismételjük nyomatékkal a János által leírt igazságot: „Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük az Istent, hanem hogy ő szeretett minket, és elküldte a ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért” (1Jn 4:10).

Isten szeretete megnyitotta számunkra a drága igazság csodálatos kútforrását. Krisztus kegyelmének kincsháza nyitva áll mind a gyülekezet, mind a világ előtt. ... Micsoda szeretet, micsoda mérhetetlen szeretet az, ami arra indította Krisztust, hogy meghaljon értünk, bűnösökért! Milyen veszteséget jelent a lélek számára, ha megérti ugyan a törvény szigorú elvárásait, de Krisztus bővölködő kegyelmét nem ismeri!

Isten törvénye valóban Isten szeretetét tárja fel, ha azt Jézusban való igazságként hirdetik. Krisztusnak erről a bűnös világnak felkínált ajándékáról kiemelten kell szólni minden beszédben. Nem csoda, hogy az Isten ígéreteibe vetett hit megingott, amikor prédikátorok és szolgáltevők nem mutatták be Jézus Isten törvényéhez való viszonyulását!

Gyakran kellett volna biztosítani a népet arról, hogy „aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?” (Róm 8:32).

Mivel Isten szeretete az, ami megtérésre indít, Sátán eltökölt szándéka azt elérni, hogy az emberek ne figyeljenek fel Istennek egyszülött Fia feláldozásában megnyilvánuló szeretetére. Milyen eredménnyel fogjuk tudni bemutatni a világnak Isten mély és értékes szeretetét? Egyedül akkor járhatunk sikerral, ha képviselni tudjuk, hogy olyan „...nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak nevezetünk!” (1Jn 3:1). Szóljunk így a bűnöshöz: „Íme az Istennek ama báránya, aki elveszi a világ bűneit!” (Jn 1:29).

Ha Jézust az Atya képviselőjeként mutatjuk be, akkor el fogjuk tudni tüntetni azt az árnyat, amit Sátán azért vet ösvényünkre, hogy ne ismerjük fel Isten – Krisztusban megnyilvánuló – kibeszélhetetlen szeretetét és kegyelmét. Tekintsetek fel a Kálvária keresztségére, mely mennyei Atyánk mérhetetlen kegyelmének és korlátlan szeretetének mindenkori bizonyítéka (154. Kézirat, 1897)!

Szemelvények Ellen White írásaiból

logikus menetének vagy a történelmi összefüggés korlátai között. Mindkét esetben (1Kor 6:12 és 10:23) a szerző ugyanazon konkrét gondokra utal, amelyek a korinthusbeliekkel folytatott beszélgetés során adódtak, és nem utal egyetemes és abszolút alkalmazásra.

Érdeemes először is észrevenni, hogy a vitás kijelentés mindkét helyen új szakaszt vezet be, ami azt mutatja, hogy a *mindent* csupán annak a szakasznak a témájára kell korlátoznunk. Bátorító látni, hogy mindkét esetben az apostol azoknak az ételeknek a témáját pendíti meg, amelyek használhatósága zsidó¹ halákhikus szempontból vitás volt (Halákha: a zsidó polgári és vallási életet szabályozó, hagyományból eredő törvények gyűjteménye – *a szerk. megj.*). A nem zsidóknál vásárolt húst ceremoniálisan tisztátalannak minősítették, tehát vagy bálványoknak áldozott lehetett, vagy érintés nyomán vált fertőzőtté, mivel a nem hívők nem tisztelik sem a Tórát, sem a Halákhát. Emiatt a zsidók nem ültek le egy asztalhoz a nem hívőkkel, s ha csak magukban ettek, akkor is elvégezték a rituális kézmosást, amit nem a higiénia motivált, hanem a babilóniai hagyományból eredő misztikus tisztaság.²

Ezt a témát az akkori nemzedék nem csak Korintusban, hanem Krétában is (Tit 1:13-16), Efézusban, Pergámumban, Tiatirában (1Tim 4:3-5, Jel 2:6, 14:20), Kolossében (Kol 2:20-23), Antiókiában (Gal 2:11-13), Rómában (Róm 14), Galileában (Mk 7) és nem utolsósorban Jeruzsálemben is megtárgyalta (Csel 11:2-3, 15:19-21). Egyes helyeken olyan érvelések is támadtak, amelyek a végleteleg feszítették Pál

1. Az eledetek a hasnak és a has az eledeteknek rendeltetett (1Kor 6:13). Senki ne keresse, ami az övé (a maga hasznát), hanem kiki azt, ami a másé (1Kor 10:24). Ha pedig valaki meghív titeket a hitetlenek közül... mindent, amit elétek hoznak, megegyetek, semmit sem tudakozódván a lelkiismeret miatt (27. v.). De nem a tulajdon lelkiismeretet értem, hanem a másikat (29. v.). Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére míveljétek (31. v.). Meg ne botránkoztassátok se a zsidókat, se a görögöket, se az Isten gyülekezetét (32. v.).

2. Constantin Daniel: *Civilizația asiro-babiloniană*, Editura Sport-Turism, Bukarest, 1981. 219.

liberalizmusát, vagy szinkretista álláspontok születtek: a zsidó babonákat és misztikus pogány filozófiákat vegyítették.

1Kor 6:12 versében az apostol ugyanannak az igének két alakjával szójátékot alkot, amit nehezebb lefordítani, de fontos a szöveg értelmezésében:³ „Minden jogos nekem, de semmi sem formálhat jogot rám” vagy: „Jogom van mindenhez, de ezekből semminek sincs joga hozzám.” „Minden hatalmamban van, de semminek sem kell elhatalmasodnia rajtam.” „Mindent megenged a törvény, de semminek sem engedem meg, hogy törvénykezzen rajtam.” Ez a szójáték kihangsúlyozza a szöveg értelmét: „törvényes joggal rendelkezni”, „uralkodni valamin”.

Következtetésként elmondható, hogy ha bár a vita tárgyát képező összes ételt a törvény engedélyezte, nem feltétlenül eredményeztek lelki hasznot is, sem nem építették a gyülekezetet. Ami pedig ilyen jellegű, az nem irányíthatja a keresztény döntéseit. Levelében az apostol nem az egyéni, testi, hanem a gyülekezeti és lelki előnyökre utal: ami a gyülekezet épülését szolgálja, azzal kell élni, hogy ne botránkoztassák a túlzottan lelkiismeretes testvéreket. A korintiákat meggyőzendő bizonyos jogos dolgokról való lemondás előnyeiről, az apostol személyes példákat ismertet 1Kor 9. fejezetében. Nem élt bizonyos törvényes jogaival (házasság, megengedhető ételek, egyházi alkalmazás, stb.), hogy jobban szolgálhassa az evangélium ügyét Isten dicsőségére és emberek megmentésére. A jogainkról való lemondás elvét – amikor a törvényes gyakorlat egy másik személy jogába ütközhet vagy ronthatja azt – Pál következetesen gyakorolja életében és írásaiban.

Hiszem, hogy ez a jelentése a bevezetőben említett szövegeknek is. ■

Florin Lăiu, teológiaprofesszor

(Folytatjuk)

3. *Panta moi exestin, all'ouk ego exousiasthesomai, hypo tinos.* A szír szöveg a legtermészetesebben fordítja le e szójátékot (amelynek gyöke a *sallat*, azaz uralom, tekintély). Értelme pontosan megfelel a görög kifejezésnek.

Egy jó döntés

ADELA BĂNCĂU

András részére június elseje, az első nyári hónap kezdete örömmel teljes nap. A nap ragyogóbban kezd sütni, a meleg szétárad a földön, az ég pedig élénk kékké válik: minden megvan ahhoz, hogy örülni lehessen az életnek.

Ezenkívül Andrásnak még egy oka van az örömről: gyereknap van, és ezen a napon elköltheti az év elejétől megtakarított pénzét arra, amire akarja. Nagyon vágyik egy sebességváltós biciklire. Sanyinál, iskolatársánál látott ilyet, de ő egy még remekebbet akar. Számtalanszor benézett már a sportüzletbe, az árakat már kívülről fújta. Az a bicikli, ami leginkább tetszett neki, nagyon drága volt, és nem jutott rá a pénze, de nem aggódott, mert nagytatája megígérte, hogy a hiányzó összeggel besegít.

Ma reggel tehát már korán megébredt, hogy beszéljen a szüleivel, mielőtt még elmennének otthonról. Engedélyt kért, hogy nagypapjával vásárolni mehessen – tudta ő, miért jó vele menni! – és elengedték. Miután meggyőzte a szüleit, hogy tényleg ezt akarja, kirohant az ajtón, hogy találkozzék nagytatájával. – Kész vagyok, tata. Igyekezz, siess! Szeretnék a legrövidebb úton menni. Attól tartok, hogy valaki még elviszi előlem a biciklit. Nagyon várom, hogy megvehessem!

A legrövidebb út az Andrásék házához közel levő parkon át vezetett. A parkot nagyon szépen feldíszítették sok-sok léggömbbel és színes szalagokkal. Tele volt vidám és hancúrozó gyerekekkel. Roller-, görkoris és bicikliversenyt is szerveztek. Majdnem mindegyik gyereknek volt valamije. A sétány szélén még két gyerek bámulta kíváncsian a körülöttük zajló eseményeket. Ismerte őket, mivel a közelükben laknak. Mindig a nagymamájuk, egy idős és beteg néni kíséerte őket, aki egyben az

anyjuk is volt. Szüleik elhagyták őket, amikor még kicsik voltak, és a nagy nevelte fel őket. András eddig sose gondolt rájuk. Most meg miért tenné meg?! Gondolatait másvalami foglalta le: minél hamarabb beiratkozhasson a bicikliversenyre. Nagypapjára nézett, hogy siettesse, de ekkor szomorúságot vett észre az arcán. Követte a tekintetét, és megértette. Valami foglalkoztatta. De mi?

Egy idő után a nagytata mesélni kezdett a szegény országokról, ahol a gyerekek nem ismerik ezt a napot, ahol semmiféle ajándékot nem kapnak, s még csak figyelemben és szeretetben sem részesülnek. Ott nagyon sok gyerek nem járhat iskolába. Többségüket magukra hagyták szüleik, hogy gondoskodjanak magukról, ahogy tudnak. Alig van, miből megéljenek, meztelemek és éhesek. Némelyek éppenséggel éhen halnak. Másokat ütlegetnek és nehéz munkára kényszerítik őket, kellemetlen feladatokat végeztetnek velük. Játékokról nem is hallottak. A leginkább viszont a szeretetlenség miatt szenvednek. Ha lennének szüleik, testvéreik, nagyszüleik, vagy legalább egy

jó barátjuk, milyen boldogok lennének!

András elszomorodott, és lassabbra vette a lépést. *Vajon miért vannak magányos és boldogtalan gyerekek?* Nem tudta megérteni, hogy hagyták magukra a szüleik, s a körülöttük levők hogy nem tesznek semmit értük. Nem értette, hogy a gazdag emberek miért nem sietnek segítségükre.

– Nagypapa, miért nem tesz senki semmit értük?

– Fiacskám, némelyeknek lenne lehetőségük egy kis segítség nyújtására, de inkább elköltik a pénzt olyan dolgokra, amelyek nem feltétlenül szükségesek.

András nem volt biztos benne, de úgy érezte, hogy nagypapja róla is beszél. Halvány szomorúság árnyékolta be az arcát, amely az előbb még türelmetlenül ragyogott. Töprengeni kezdett, mi lenne jobb: vásárolja meg az annyira áhított biciklijét, költse el pénzét egy „szükséges” dologra, vagy inkább adja oda az egy év alatt megtakarított pénzét egy szegény gyereknek. Elemezte a lehetőségeket, majd megszólalt:

– Nagypapa, vehetnék egy olcsóbb biciklit, a maradék pénzt pedig odaadhatom egy szegény gyereknek.

A nagypapa mosolygott az unokája által választott lehetőségen, amely számára még mindig előnyös volt, de örült a megtett lépésnek, hiszen ez sem volt könnyű egy olyan gyerek számára, aki hozzácsokolt a jóléthez.

– Örülök a döntésednek. Nem sok pénzről van szó, de tudom, hogy valaki számára a tettet többet jelenthet, mint ahogy gondolnád: napsugár lehet az életében. Ne feledd el, hogy akik be-
ragyogják mások életét, nem tudják távolartani maguktól a napot. Meg vagyok győződve, hogy boldog leszel döntésed nyomán, amikor arra gondolsz, hogy táplálékot nyújthattál egy éhes gyereknek. ■

Szolgálatra gyógyultan

SORIN GOLEANU

„**A** mikor élelmiszercsomagot kapok az ADRA részéről, a magam során én is adok ezt-azt belőle a szomszédaimnak. Ahogy Isten ad nekünk, mi is adunk más szerencsétleneknek”, mondta egy szegény anya, Adriana, akinek három kisgyereke közül az egyik, a kilenc éves lánya AIDS-es.

Meghatott ennek az édesanyának a vallomása, és azon gondolkodtam, hogy hasonló helyzetben hogyan tehet valaki ilyen nemeset?

Eszembe jutottak Pál apostol szavai: „Van azért mivel dicsekedjem a Jézus Krisztusban, az Istenre tartozó dolgokban. Mert nem merek szólani semmiről, amit nem Krisztus cselekedett volna általam a pogányoknak engedelmességére, szóval és tettel” (Róm 15:17.18).

Régóta szeretem a fenti kijelentést, amelyet Pál a szolgálata kapcsán tesz. Vajon mi ösztönözte arra, hogy felebarátai szolgálatát állandóan elsőbbségének tartsa?

A válaszhoz elemezzünk röviden három epizódot az Úr Jézus életéből.

1. **ZÁKEUS**, egy Jerikóbeli gazdag ember kívánta látni Jézust. Evégett minden lehetőt megtett. Jézus észrevette őt azon a fán, amelyre felkapaszkodott, lehívta, és kifejezte vágyát, hogy belépjen ennek házába. Mialatt a többiek nem jó szemmel nézték a Megváltó látogatását egy bűnös vámszedő házában, Zákeus e rendkívüli szavakat mondta ki: „Uram, imé minden vagyonomnak felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit patvarkodással elvettem, négy annyit adok helyébe” (Lk 19:8).

Érdekes megfigyelni, hogy senki se igényelte tőle ezt a tettét. Számos érvelt hozhatott volna fel, hogy elűzze ezt a gondolatot és ne mondja ki ígérését, ő azonban hangosan fejezte ki érzelmeit. Az Úr Jézus szavai oly szépen visszhangoznak: „Ma lett üdvössége ennek a háznak.”

2. **PÉTER ANYÓSA** nagy beteg volt, rázta őt a hideg. Könyörögtek érte Jézusnál, Ő pedig „mellé állván, megdorgálá a hideglelést, és az elhagyá őt” (Lk 4:39 e. r.).

Mit tett e nő a gyógyulása után? Nem csak örült azért, mert Péter megvalósította találkozását Jézussal. Nem biztatta vejét, hogy mindig is csak kövesse és szolgálja Jézust, hanem „azonnal felkelvén, szolgálá nekik” (Lk 4:39 u. r.).

3. **MÁRIA**, mialatt Jézus a Simon házában tartózkodott, olyasmit tett, amit a többiek ugyan nem értettek, de Jézus nagyra értékelt. Mi készítette ezt a nőt arra, hogy megmossa az Úr lábát azzal a drága kenettel, és aztán hajával törölgesse?

Mind a három bibliai képen azt látjuk, hogy az ember vágyik hálát mondani Istennek a gyógyulásért és a kapott áldásokért.

Habár a gyógyulást Jézus sosem tette a szolgálattól függővé, csupán a hittől, a szolgálat természetes válaszként, köszönömként érkezett. Pontosan ez volt az ok, ami miatt Pál a többiek szolgálatát tette első helyre.

Vajon nem éreztük-e mi is az Úr Jézus üdvözítő jelenlétét házunkban? Nem szabadított-e meg a bűn „hidegrázásától” és nem részesültünk-e meg nem érdemelt áldásaiban?

Hogyan köszönjük meg azt a különleges bánásmódot, amelyben valamennyien részesültünk?

Pál apostol Isten részéről azt üzeni nekünk, hogy „közülünk senki sem él önmagának” (Róm 14:7) és hogy „Krisztus jó illatja vagyunk Istennek, mind az üdvözülők, mind az elkárhozók között” (2Kor 2:15).

Ésaiás 58:7 versében a próféta szavai még gyakorlatiasabban hangzanak: „az éhezőnek megszegd kenyeredet, és a szegény bujdosókat házadba bevigyed, ha meztelent látsz, felruházzad, és tested előtt el ne rejtssd magadat.”

Egy ihletett gondolat így szól: „Minden egyes fénysugár, amelyet másokra irányítunk, a mi szívünkre vetődik vissza. Minden egyes kedves és együttérző szó, amelyet a megszomorodottnak mondunk, minden egyes tett, amellyel a megterhelten könnyítünk, és minden ajándék, amellyel társaink szükségleteit akarjuk fedezni azzal a gondolattal, hogy Istent dicsőítsük, áldást fog eredményezni az adakozónak. Akik ilyen módon tevékenykednek, engedelmeskednek a menny törvényének és elnyerik Isten jóváhagyását” (Ellen White, *Bizonyoságtételek*, 4:52).

Szolgálatra gyógyultan! Valóság-gá váltak ezek a szavak a te életedben is? ■

ADVENTISTA
TEOLÓGIAI INTÉZET

2010-es FELVÉTELI

Képzések:

☞ Teológiai magiszteri

A tanulmányok időtartama: 2 félév / 1 év, nappali tagozat
Angol nyelvű program

Beiratkozás: június 15–30

☞ Adventista pasztorálteológia – akkreditált képzés

A tanulmányok időtartama: 6 félév / 3 év, nappali képzés
Oklevél: teológus-lelkész

Beiratkozás: július 5–12 szeptember 1–6

Vizsgák: július 13–14 szeptember 7–8

☞ Szociális munka – akkreditált képzés

A tanulmányok időtartama: 6 félév / 3 év, nappali képzés
Oklevél: szociális gondozó

Beiratkozás: július 12–19 szeptember 6–13

Interjú: július 20 szeptember 14

☞ Tanító- és óvóképző kar

A tanulmányok időtartama: 6 félév / 3 év, nappali képzés
Oklevél: tanító-óvodapedagógus

Beiratkozás: július 12–20 szeptember 6–15

Interjú: július 21 szeptember 16

☞ Román nyelv és irodalom – Angol nyelv és irodalom

A tanulmányok időtartama: 6 félév / 3 év, nappali képzés
Oklevél: bölcsész

Beiratkozás: július 12–21 szeptember 6–15

Interjú: július 22 szeptember 16

Alkalom
az értelemképzésre

Tananyag
a jellemformáláshoz

Ihletés
a szolgálatra

INSTITUTUL TEOLÓGIC ADVENTIST
Adventista Teológiai Intézet

Sos. Dejului, nr. 11-13, Cetatea
077015, Jud. Bihor, România

Tel/Fax: (+40) 021 369 59 30, (+40) 0744 68 51 23
e-mail: secretariat@institutadventist.ro

www.institutadventist.ro

